

Ορθοδοξία ή Παπισμός; Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία, η Μόνη Αληθής Εκκλησία του Χριστού

Γεώργιος Π. Παύλος
Καθηγητής Φυσικής και Φιλοσοφίας, ΔΠΘ
Θεοφάνεια 2024

Περίληψη

Η Ελλάδα ως τόπος ελληνικής και Ορθόδοξης ταυτότητας διαλύεται. Οι Έλληνες και ο Χριστός εκδιώκονται από την Ελλάδα και την ιστορία. Στο όνομα της δήθεν ελευθερίας, του δήθεν ανθρωπισμού και των δικαιωμάτων του ανθρώπου, της δήθεν παγκοσμιοποίησης και της δήθεν δημοκρατίας εγκαθιδρύεται στην ελληνική παραγωγικότητα ο ρατσισμός και ο ναζισμός. Μέγιστη ευθύνη, πέραν των πολιτικών, φέρουν και οι Ορθόδοξοι Επίσκοποι της Εκκλησίας της Ελλάδος. Τα τραπεζικά και οικονομικά εγκλήματα των Μνημονίων και του απόλυτου οικονομικού ελέγχου των Ελλήνων, η τραπεζική υφαρπαγή της δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας, η λαθρομετανάστευση, η δημόσια ψευδοϊατρική φροντίδα των δήθεν εμβολίων, κατ'ουσίαν πειραματικής γενετικής παρέμβασης στο ανθρώπινο σώμα, η γκρίζοποίηση της εθνικής κυριαρχίας, η επιβολή της ομοφυλοφιλίας στην ελληνική κοινωνία, ο τεχνικός έλεγχος του σώματος, της ψυχής και του πνεύματος, και πολλά άλλα, δείχνουν ότι τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς καγχάζει εναντίον του ανθρώπου και της όντως ελευθερίας του το επιβαλλόμενο κακό.

Στην Ορθόδοξη Ελλάδα ως συνέχεια της Ρωμανίας – Ρούμελης – Βυζάντιο, και αντίθετα από τη δυτική Παπική Αναγεννησιακή και Διαφωτιστική φεουδαρχία, η Εκκλησία ως σώμα όλων των πιστών και όχι μόνον του ιερατείου, περιέχει το κράτος και δεν περιέχεται σε αυτό. Διότι στην Ελλάδα – Βυζάντιο η **Αρχαία Εκκλησία του Δήμου μεταμορφώνεται σε Ορθόδοξη Εκκλησία του Χριστού**.

Στην εργασία αυτή προσπαθούμε να εμβαθύνουμε και να δούμε με τρόπο αμερόληπτο **τί είναι το Ορθόδοξο και τί το αιρετικό**, σε κάθε επίπεδο, πνευματικό, εκκλησιαστικό, κοινωνικό, πολιτικό κλπ. Το **ορθόδοξο εξυγιαίνει και θεραπεύει** όλο το σώμα της ανθρώπινης κοινωνίας. Το αιρετικό φθείρει και διαλύει την κοινωνία τόσο ως σχέση μεταξύ των ανθρώπων όσο και ως σχέση μεταξύ ανθρώπων και Θεού. Εάν έχουμε Ορθόδοξη πίστη και διδασκαλία τότε έχουμε αληθινή δημοκρατία. Σήμερα η κομματολατρεία έχει καταστεί μάστιγα και διαφθορά της γνήσιας δημοκρατίας και άρνηση της Ορθόδοξης Πολιτειολογίας και Θεολογίας.

Δεν συμφωνούμε με την ευκολία με την οποία κάποιοι άνθρωποι ασφαλώς διαπνεόμενοι από γνήσιο ενδιαφέρον για την Εκκλησία, πλην όμως αβασάνιστα, ταυτίζουν την αιρετική στάση, γνώμη ή άποψη με τον αιρετικό. Μπορεί ένας άνθρωπος, ακόμη και αν είναι Επίσκοπος ή Πατριάρχης να λάβει ή να εκφράσει ακόμη και αιρετικές αποφάσεις. Όμως αυτό από μόνο του αυτομάτως δεν τον κατατάσσει στην αίρεση και δεν τον προσδιορίζει ως αιρετικό. Η Εκκλησία μάς διδάσκει ότι δεν πρέπει να λειτουργούμε καθένας από μας ως Πάπας και να αποφαινόμεθα ως κριτές των πάντων (*ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ*, Κατά Ιωάννην, 5:22).

Συγχρόνως όμως, Εκκλησία δεν είναι μόνο το ιερατείο. Ο κάθε πιστός είναι Εκκλησία και μέλος του Σώματος του Χριστού, ισότιμο με όλους. Στην Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία δεν υφίσταται η δυτική αιρετική **φεουδαρχική εξουσιαστική ιεραρχία, Πάπας, Πατριάρχης Αρχιεπίσκοπος, Επίσκοπος, Ιερέυς, λαϊκός κλπ.** Ο Άγιος Μάξιμος Ομολογητής δεν χωρίζει τα μέλη της Εκκλησίας σε λαϊκούς και ρασοφόρους και ιερωμένους. Αναγνωρίζει τρεις εκκλησιαστικούς βαθμούς: **πιστοί, πρακτικοί, θεωρητικοί.** Αυτή η διάκριση είναι ισότιμη με την διάκριση: **Κάθαρση – Φωτισμός – Θέωση,** στην οποία επίσης δεν χωρίζονται με παπικό τρόπο τα μέλη της Εκκλησίας σε λαϊκούς και ιερωμένους και εκκλησιαστικούς λειτουργούς. Σαφώς ο **Επίσκοπος και η Συνοδικότητα** είναι η βάση της Ορθόδοξης Εκκλησιολογίας. Ο **επίσκοπος είναι τόπος και εικόνα Χριστού** που βεβαιώνει την Αποστολική διαδοχή και την παρουσία του ιδίου του Χριστού στον κόσμο. Κάθε τοπική εκκλησία δια του Επισκόπου της πραγματοποιεί τον εαυτό της ως **Μία, Αγία, Αποστολική και Καθολική Εκκλησία.** Κάθε Επίσκοπος, όπως ο Αρχιεπίσκοπος και ο Πατριάρχης, είναι **ίσος μεταξύ ίσων** τόσο μεταξύ των πιστών λαϊκών και ιερέων αλλά και ίσος μεταξύ ίσων σε όλο το σώμα των Επισκόπων της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Η Νέα Τάξη, τόσο στην Ελλάδα όσο και παγκοσμίως, σαφώς επιδιώκει να διαλύσει αυτήν την πνευματική και Ορθόδοξη δημοκρατία και να επιβάλλει τη δική της ρατσιστική και αιρετική φεουδαρχία, όχι μόνο στο πολιτικό αλλά και στο εκκλησιαστικό επίπεδο. Η Πανθηρσκεία και ο αιρετικός Οικουμενισμός αποσκοπούν στην παγκόσμια πνευματική υποταγή και υποδούλωση όλης της ανθρωπότητας. Ο διαθηρσκειακός διάλογος για εμάς τους Ορθοδόξους έχει νόημα μόνο ως μαρτυρία Χριστού και Ορθοδοξίας και όχι ως υποταγή και αχρήστευση της Ορθόδοξης πίστης, αλήθειας και διδασκαλίας. Η Εκκλησία δεν μπορεί να υποταχθεί στον κόσμο. Η Εκκλησία μεταμορφώνει τον κόσμο αλλά δεν αλλοιώνει το δικό της ήθος και περιεχόμενο.

Σεβαστοί Άγιοι Πατριάρχες, Άγιοι Επίσκοποι, Άγιοι ιερείς, Άγιοι Ηγούμενοι Άγιες Ηγουμένισες, Άγιοι Χριστιανοί,

Ο κόσμος όλος κινείται με ταχύτητα προς την πολιτιστική και πνευματική κατάρρευση του. Δηλαδή την τεχνική, πνευματική και γενετική μετάλλαξη και κατάρρευση του ανθρώπου ως κοινωνικό, ψυχοσωματικό και πνευματικό όν, και την υποταγή του στις μηχανές και την τεχνητή νοημοσύνη. Το χάραγμα που αναφέρει η Αποκάλυψη, είναι πλέον ορατό και πολλαπλό. Η Νέα Παγκόσμια Τάξη βιάζει την ιστορία να αποδεχθεί το **αντίχριστο πνεύμα** ως τη φυσιολογική εξέλιξη των πραγμάτων. Στο όνομα δήθεν της υγείας, δήθεν του περιβάλλοντος και δήθεν της ευτυχίας των ανθρώπων, επιβάλλεται η πλέον απάνθρωπη, άθεη, αντιδημοκρατική και ρατσιστική αντίληψη: **δεν θα έχετε τίποτε αλλά θα είστε ευτυχείς (Klaus Schwab).**

Έτσι, οι άνθρωποι εθίζονται στην πλήρη υποταγή τους στην επιχειρούμενη **Νέα Παγκόσμια και Αντίχριστη Τάξη,** διάβαζε παγκόσμια δικτατορία, στην οποία δυστυχώς έχουν αρχίσει να υποτάσσονται πέραν των πολιτικών και οι κεφαλές πολλών Ορθοδόξων Εκκλησιών. **Στόχος της, η επανακατασκευή των πάντων, τεχνητή νοημοσύνη, τεχνητοί άνθρωποι, τεχνητό περιβάλλον, τεχνητές μητρες, γενετική μετάλλαξη του ανθρώπινου γονιδιώματος, τροποποίηση του σώματος, τεχνητοί νευρώνες, τεχνητή σκέψη, τεχνητή εξαπάτηση του εγκεφάλου και κατάργηση του ανθρώπινου πνεύματος με την εικονική παραγωγικότητα. Με όλα αυτά ετοιμάζεται η φρικτότερης μορφής κόλαση και φυλακή**

του ανθρώπου επί γης και επί του σώματός του. Το χάραγμα του Αντίχριστου πνεύματος επιχειρείται παντού, μέσα κι έξω από το ανθρώπινο σώμα και πνεύμα.

Η Ελλάδα βιάζεται να αρνηθεί βήμα προς βήμα τον Χριστό και να καταστεί τόπος βασάνων και φυλακή για τους ανθρώπους, όπως και όλη η γη. Γι' αυτό επείγει και είναι ανάγκη ο Ορθόδοξος κόσμος, κυρίως δε το Ορθόδοξο ιερατείο, να αντιληφθεί τη δική του ευθύνη έναντι Θεού και ανθρώπων. Οι Ορθόδοξοι λαοί και οι Ορθόδοξοι άνθρωποι, ιδίως εμείς οι Έλληνες και Ρωμηοί, έχουμε μεγάλη ευθύνη απέναντι στον Χριστό και απέναντι στην ιστορία όλου του κόσμου. Επείγει να σώσουμε τον πολιτισμό, τον άνθρωπο και το περιβάλλον, όπως τα έφτιαξε ο Θεός, το αυτεξούσιο και το ανθρώπινο πρόσωπο, τη Συνοδικότητα ως την όντως δημοκρατία, την ανθρωπιά και την Ορθόδοξη πίστη. Διότι οι Ορθόδοξοι λαοί και οι Ορθόδοξοι άνθρωποι έχουν ως δώρο και ως εξουσία από τον Θεό τη δύναμη της προσευχής για όλο τον κόσμο.

Αυτό τον καιρό είναι ανάγκη όλοι όσοι κατανοούν τα σημεία των καιρών, ότι δηλαδή όλη η ανθρωπότητα μετεωρίζεται εν κρημνώ και αβύσσω, ως πρόσωπα, λαϊκοί, ιερωμένοι, άνδρες, γυναίκες και παιδιά, αλλά και ως κατά τόπους εκκλησίες, να προσεύχονται αδιαλείπτως εν μετανοία και εκ καρδίας, επικαλούμενοι το Όνομα, το υπέρ παν όνομα, του Ιησού Χριστού, του Αληθινού Θεού, Σωτήρα και Μεσσία του κόσμου. Ουδείς μπορεί αυτήν τη στιγμή να σώσει τον ετοιμοθάνατο κόσμο, παρά μόνον ο Χριστός. Ο κόσμος και όλη η ανθρωπότητα αιμορραγεί προς θάνατον. Η ευθύνη των Ορθοδόξων και η ειλικρινής μετάνοιά των, η ενότητά των και η προσευχή των είναι ό,τι πιο κρίσιμο και ουσιαστικό ώστε να παρέμβει ο Θεός για να σωθεί ο κόσμος.

Περιεχόμενα

1. «Εάν οι άνθρωποι σιωπήσουν και οι λίθοι κεκράζονται»
2. Η επίθεση της Νέας Τάξης στην ανθρωπότητα: Ναζιστικοποίηση και Σοβιετικοποίηση όλου του κόσμου
3. Η ιστορική ευθύνη της Εκκλησίας της Ελλάδος ενώπιον της διαρκούς γενοκτονίας, υλικής και πνευματικής, του ελληνικού λαού
4. Ο ανταγωνισμός Δύσης και Ανατολής
5. Η Γερμανική – Παπική Αίρεση: Η Μοναρχία της απροσώπου ουσίας και της Αρείας Φυλής. Η Μοναρχία του Προσώπου και η όντως Δημοκρατία
6. Τρεις παγκόσμιες Πτώσεις
7. Η αίρεση της Υπακοής ερήμην της Αλήθειας. Νοσηρή και αιρετική πνευματικότητα
8. Επίσκοπος και Συνοδικότητα, Δημοκρατία του Πνεύματος
9. Ιστορική ευθύνη των Ορθοδόξων υπέρ της ανθρωπότητας
10. Πανθησκεία και Παγκοσμιοποίηση: Άρνηση του Ζώντος Θεού
11. Ορθόδοξη Θεολογία και Αλήθεια: Ένα πλήρες και αυτοσυνεπές Λογικό σύστημα
12. Το αντίχριστο Τεχνικό Πνεύμα ως παναίρεση και άρνηση του Ζώντος Θεού
13. Χάραγμα και Παγκόσμια Ναζιστικοποίηση και Σοβιετικοποίηση: «Εσένα σε πιστεύω, αυτούς εκεί δεν τους πιστεύω!»
14. Ορθόδοξος Ανατολική Εκκλησία: η μόνη αληθής Εκκλησία και η μόνη αδιάψευστος ελπίδα του ανθρώπου
15. Συμπεράσματα: Αντίσταση υπέρ της Εκκλησίας, υπέρ του ανθρώπου και της θεόδοτης αλήθειάς του

1. «Εάν οι άνθρωποι σιωπήσουν και οι λίθοι κεκράζονται»

Δεν παριστάνουμε τους δασκάλους κανενός. Είμαστε οι τελευταίοι που μπορούμε ενώπιον του Θεού και των ανθρώπων να μιλάμε για τόσο κρίσιμα ζητήματα. Όμως, *εάν οὔτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράζονται* (Κατά Λουκάν, 19:40). Διότι σήμερα γίνεται όσο ποτέ άλλοτε φανερή η **αναγκαιότητα της Εκκλησίας του Χριστού** για να ζήσει ο άνθρωπος και ο κόσμος. Όποιος δεν αντιλαμβάνεται ακόμη γύρω του την παγκόσμια επίθεση και τον παγκόσμιο πόλεμο να έρχεται εναντίον όλης της ανθρωπότητας, αυτός ασυνειδήτως ακολουθεί τη ροή των γεγονότων και δεν μπορεί να αντισταθεί και να εργαστεί για την Αλήθεια και την Ειρήνη. Τώρα, που με τη **Νέα Παγκόσμια Τάξη (παγκοσμιοποίηση)** τα πάντα στον πολιτισμό του ανθρώπου μεταλλάσσονται, ανατρέπονται και φθείρονται και ο παγκόσμιος άνθρωπος διέρχεται το κατώφλι της πλέον ασφυκτικής φυλακής, θα πρέπει πάση θυσία η Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία του Χριστού, η μόνη αληθής χριστιανική εκκλησία και το μόνο ανοικτό παράθυρο προς την ελευθερία του ανθρώπου, να μείνει αναλλοίωτος και συνακόλουθη προς τη δισχιλιόχρονη ιερή ιστορία της.

Η παγκοσμιοποίηση έχει στόχο σαφώς την Ορθόδοξη Ανατολή, την οποία εάν καταβάλει, εύκολα θα καταβάλει όλη την ανθρωπότητα. Παλαιότερα θεωρούσαμε πως η οικονομία είναι η βάση εξήγησης και ερμηνείας της ιστορίας. Τώρα αντιλαμβανόμαστε σαφώς ότι η οικονομία είναι απλώς εργαλείο ενός σχεδίου πνευματικού ελέγχου όλων των ανθρώπων. Η **πανθηρσκεία** είναι η ουσία της παγκοσμιοποίησης. Το πνεύμα του κακού προσπαθεί να επιβληθεί επί των πάντων και να προωθήσει το δικό του σχέδιο που ακούει στο όνομα της αντίχριστης παγκοσμιοποίησης. Εάν αυτό το πονηρό πνεύμα καταβάλει τους Ορθόδοξους λαούς τότε τίποτε δεν θα το εμποδίσει να κυριαρχήσει εκ νέου στον κόσμο, όπως προ Χριστού, και να επιβάλει τη δική του δήθεν Νέα Τάξη, που δεν είναι άλλη από την πολύ παλαιά τάξη του πτωτικού ανθρώπου.

Όμως ούτε η ιστορία ούτε ο χρόνος αντιστρέφεται. Η Ορθόδοξη πίστη και η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι παρούσα στην ιστορία ως η αβύθιστη Κιβωτός όλου του κόσμου και όλων των ανθρώπων, όσοι κατακλυσμοί και εάν συμβούν. Ο Χριστός είναι παρών στην ιστορία: *ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με* (Κατά Ιωάννην, 14:19). Και όντως, μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία, μέσα στα Μυστήριά της, μέσα στην Ορθόδοξη Θεία Λειτουργία και δι' αυτής σε όλο τον χώρο και τον χρόνο, ο Χριστός είναι αοράτως μεν, πραγματικά δε παρών στον κόσμο Του. Διά δε των Ακτίστων Θείων Ενεργειών του ο Τριαδικός και Υποστατικός Θεός κρατά όλα τα όντα, ορατά και αόρατα, στην αγκαλιά του και στο είναι, ως φιλόστοργος Μήτηρ, πάνω από την άβυσσο του μηδενός και του μη όντος.

2. Η επίθεση της Νέας Τάξης στην ανθρωπότητα: Ναζιστικοποίηση και Σοβιετοποίηση όλου του κόσμου

Σήμερα όλοι οι σκεπτόμενοι άνθρωποι αντιλαμβανόμεθα πως ζούμε τη μέγιστη κρίση της παγκόσμιας ιστορίας που φέρει τα ονόματα: παγκοσμιοποίηση, παγκόσμια διακυβέρνηση, μετανθρωπισμός, παγκόσμιος έλεγχος και τεχνητή νοημοσύνη, πανθηρσκεία και οικουμενισμός, αχρήματη οικονομία, πανδημίες, κλιματική αλλαγή, προσχεδιασμένη τρομοκρατία, προσχεδιασμένοι πόλεμοι, επίθεση της Παπικής Δύσης εναντίον της Ορθόδοξης Ανατολής, ή πιο συνοπτικά, **Νέα Παγκόσμια Τάξη**. Τα πρόσφατα γεγονότα της ιατρικής

τρομοκρατίας και της ψευδούς κορωνοπανδημίας με ταυτόχρονη απόπειρα ελέγχου της Εκκλησίας μέσω του φόβου ενός τεχνητού ιού – βιολογικού όπλου, είναι η απαρχή για την εφαρμογή αυτής της παγκόσμιας Νέας Τάξης. Ένας από τους αρχιτέκτονες αυτού του οργουελικού και μακάβριου εγχειρήματος διακηρύσσει με πομπώδες ύφος: Οι άνθρωποι «**δεν θα έχετε τίποτε δικό σας αλλά θα είστε ευτυχείς**».

Το εγχείρημα αυτό που σχεδιάστηκε και υλοποιείται από συγκεκριμένα κέντρα και μυστικές ή φανερές λέσχες, δεν είναι άλλο από τη **σύγχρονη παγκόσμια σοβιετοποίηση και ναζιστικοποίηση του κόσμου**. Είναι πλέον σαφές ότι η ανθρωπότητα εισέρχεται στην εποχή που περιγράφει η Αποκάλυψη, στην εποχή του Αντιχρίστου. Βεβαίως και νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν (Ιωάννου Α΄, 2:18), από τότε που ήρθε ο Χριστός στη γη και πολλοί ακόμη μέλλουν να έρθουν μέχρι το τέλος της ιστορίας. Γι' αυτό δεν είναι καθόλου παράξενο αυτό που είπε ο Χριστός διερωτώμενος: *πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔλθων ἄρα εὐρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;* (Κατά Λουκάν 18:8). Η ανθρωπότητα ευρίσκεται σε μια πολύ εύθραυστη και ασταθή ισορροπία, η οποία μπορεί απότομα να καταρρεύσει σε παγκόσμια ανισορροπία και σε παγκόσμιο χάος, όπως σαφώς επιδιώκουν οι αρχιτέκτονες της παγκοσμιοποίησης, προκειμένου να επιβληθούν ακολούθως οι ίδιοι ως οι σωτήρες του κόσμου. Εάν αυτό το επιτρέψει ο Θεός να συμβεί, τότε οι δυο παγκόσμιοι πόλεμοι του 20ού αιώνα θα είναι ένα απλό τσίμπημα κώνωπος στο σώμα της παγκόσμιας ανθρωπότητας, σε σχέση με αυτό που σήμερα μπορεί να συμβεί ως επίθεση λέοντος ωρυομένου που θέλει να καταπιεί το παγκόσμιο σώμα του ανθρώπου. Ήδη βιώνουμε τα κορυφαία τραγικά γεγονότα της Ουκρανίας, της Παλαιστίνης αλλά και αλλού σε όλο τον πλανήτη, τα οποία μπορεί να οδηγήσουν σε παγκόσμια αλληλοεξόντωση της ανθρωπότητας.

3. Η ιστορική ευθύνη της Εκκλησίας της Ελλάδος ενώπιον της διαρκούς γενοκτονίας, υλικής και πνευματικής, του ελληνικού λαού

Όσον αφορά την Ελλάδα θα πρέπει να επιμείνουμε στο ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν είναι μια κρατική υπηρεσία. Η Εκκλησία της Ελλάδος ως ιεραρχία όφειλε να έχει αντιληφθεί ότι στην Ελλάδα έχει πραγματοποιηθεί ξένη εισβολή, μέσω των Μνημονίων και της εκποίησης της εθνικής κυριαρχίας της πατρίδας μας, μέσω συστημικών κυβερνήσεων και του προδοτικού πολιτικού κατεστημένου, το οποίο έχει καταργήσει τη συνταγματική νομιμότητα. **Η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν είναι το περιεχόμενο του κράτους αλλά το περιέχον το ελληνικό κράτος. Το ελληνικό κράτος υφίσταται χάριν της Ορθόδοξης Εκκλησίας.** Οι εκκλησιαστικοί ηγέτες είναι οι ιστορικοί θεματοφύλακες του Ελληνισμού, της ελληνικής και Ορθόδοξης ταυτότητας των Ελλήνων και του ελληνικού λαού. Επείγει, επομένως, η εκκλησιαστική ιεραρχία να αφυπνιστεί και να ακούσει τη φωνή της ιστορίας και τη φωνή της ελληνικής ψυχής. Να πάψει η ίδια να υποτάσσεται στις νεοταξικές κυβερνήσεις και τη νεοταξική δικτατορία.

Η παρούσα ισχνή και πολύ καθυστερημένη αντίδραση της εκκλησιαστικής ιεραρχίας στο ζήτημα του γάμου των ομοφυλοφίλων και την τεκνοθεσία απ' αυτούς, επείγει, πριν να είναι πολύ αργά, να λάβει μορφή ουσιαστικής και καθολικής πολιτικής αντίστασης, ώστε να σωθεί η Ελλάδα, ο ελληνικός λαός και η ελληνική δημοκρατία. Στην Ελλάδα η Νέα Παγκόσμια Τάξη τα τελευταία 15, ή και περισσότερα χρόνια, έχει κηρύξει άτυπο ωστόσο **πραγματικό πόλεμο** εναντίον του ελληνικού λαού. Δυστυχώς, η εκκλησιαστική ιεραρχία δεν παρακολουθεί απλώς

παθητικά τα γεγονότα, αλλά ακόμη χειρότερα, συχνά στηρίζει ουσιωδώς με τον τρόπο της το εγκληματικό πλέον έργο αυτό της Νέας Τάξης, του διωγμού των Ελλήνων και του Χριστού από την Ελλάδα και την ιστορία.

Αρκεί παραδείγματος χάριν, να θυμίσουμε την παθητική στάση της εκκλησιαστικής ηγεσίας σε μια σειρά ζητήματα, τις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, το μεταναστευτικό, το Σκοπιανό, το τραπεζικό και τους πλειστηριασμούς, καθώς και το σκάνδαλο της κορωνοκρατίας. Με εγκύκλιο της Αρχιεπισκοπής Αθηνών που μοιράστηκε σε όλους τους Ορθόδοξους ναούς της Ελλάδος, η εκκλησιαστική ηγεσία ενεπλάκη άμεσα στο **ιατρικό έγκλημα** της Πολιτείας εναντίον του ελληνικού λαού και έσπρωξε τον λαό να δεχθεί κατ' ουσίαν την **αυτοκτονία του, με τα γενετικά πειραματικά εμβόλια**. Πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, οι περισσότεροι των μητροπολιτών ονόμαζαν αυτά τα θανατηφόρα σκευάσματα «ευλογία από τον Θεό», ενώ ευθύνονται οι ίδιοι για αμέτρητους θανάτους ανθρώπων που τους εμπιστεύθηκαν ως πνευματικούς πατέρες κι έσπευσαν να κάνουν τις ενέσεις του θανάτου. Ίσως οι Επίσκοποι της Εκκλησίας της Ελλάδος να ευθύνονται για δεκάδες χιλιάδες θανάτων μέχρι σήμερα λόγω των δηλητηρίων των εμβολίων, που δυστυχώς έχουν σκεπαστεί από το ένοχο κράτος. Μολονότι ανεξάρτητοι και αμερόληπτοι Έλληνες και ξένοι επιστήμονες προειδοποίησαν για τις επικίνδυνες παρενέργειες και τους επικείμενους μαζικούς θανάτους, **Παγερά αδιάφοροι** έμειναν οι περισσότεροι των Επισκόπων στις φωνές διακεκριμένων επιστημόνων στην Ελλάδα και στο εξωτερικό που προειδοποιούσαν και για το ψεύδος της πανδημίας αλλά και για τα **θανατηφόρα ιατρικά πρωτόκολλα** του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, τα οποία εφήρμοσαν και εφαρμόζουν ακόμη τα ελληνικά νοσοκομεία και οι φορείς υγείας.

Σχεδόν ανύπαρκτη επίσης είναι η αντίδραση της εκκλησιαστικής ιεραρχίας και στην κρατική προσπάθεια απο-ορθοδοξοποίησης και αποδόμησης της παιδείας του ελληνικού λαού τα τελευταία 20 και πλέον χρόνια. Η ορθόδοξη πίστη έχει τεθεί υπό διωγμό από το νηπιαγωγείο μέχρι το Λύκειο, ενώ **ο Χριστός θεωρείται απλά ισότιμος ιδρυτής θρησκείας με τον Βούδα, τον Μωάμεθ, τον Μωϋσή κλπ.**

Το τραπεζικό έγκλημα των χιλιάδων **πλειστηριασμών** επίσης βαραίνει την εκκλησιαστική διοίκηση αφού **εκπρόσωποι της Εκκλησίας** συμμετέχουν στη διοίκηση του εθνικού τραπεζικού συστήματος στο οποίο η Εκκλησία της Ελλάδος είναι **βασικός μέτοχος**. Οι ελληνικές τράπεζες σαφώς ευθύνονται για την τραπεζική φούσκα και την οικονομική κρίση που προκάλεσαν στοχευμένα οι ίδιες, ώστε οδηγηθεί η Ελλάδα στα εγκληματικά Μνημόνια και την εκποίηση της δημόσιας και ιδιωτικής εθνικής περιουσίας. Ενώ έχουν λάβει πίσω με ανακεφαλοποιήσεις δύο και περισσότερες φορές τα χρήματα που δάνεισαν στον ελληνικό λαό, τώρα εκποιούν όλη την ιδιωτική περιουσία. Τα σπίτια των Ελλήνων εκποιούνται με συνοπτικές διαδικασίες ώστε να δοθούν ακολούθως σε αλλοδαπούς και μετανάστες. Δυστυχώς, από τα ληστρικά και εγκληματικά απέναντι στον ελληνικό λαό **άνομα κέρδη των συστημικών τραπεζών** λαμβάνει μερίδιο και η Εκκλησία της Ελλάδος, ως **μέτοχος του τραπεζικού συστήματος**. Μείζονα επίσης **εθνικά θέματα**, στα οποία η Εκκλησία της Ελλάδος θα έπρεπε να έχει τοποθετηθεί ουσιαστικά είναι:

α) Η **προδοτική εκποίηση** του ονόματος της Μακεδονίας με τη Συνθήκη των Πρεσπών,

β) Η **παραχώρηση της εθνικής κυριαρχίας** και η υπαγωγή όλων των Ελλήνων σε σύγχρονη μορφή δουλοκτητικής κοινωνίας, μέσω των επαίσχυντων Μνημονίων, καθώς και η υπαγωγή της Ελλάδας στο αγγλικό αποικιοκρατικό δίκαιο των θαλασσών,

γ) Η **κατάργηση του Συντάγματος** όπως την κατήγγειλε ο Καθηγητής Γιώργος Κασσιμάτης. Δυστυχώς η Εκκλησία της Ελλάδος λειτουργεί πλέον ως θεραπεινίδα του αποικιοκρατικού ελληνικού πολιτικού συστήματος και ως κάποια δημόσια υπηρεσία με Επισκόπους υπαλλήλους του κράτους.

δ) Όμως η Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία προηγείται και γέννησε τη νεώτερη ελληνική Πολιτεία. Γι' αυτό στα **μείζονα εθνικά ζητήματα** η Εκκλησία της Ελλάδος οφείλει να έχει δικό της λόγο και να είναι ο **ιστορικός θεματοφύλακας** της εθνικής συνείδησης των Ελλήνων και θεματοφύλακας της ελληνικής και Ορθόδοξης ταυτότητας, της εθνικής κυριαρχίας και της εθνικής ανεξαρτησίας.

ε) **Επίκειται σαφώς γενοκτονία** του ελληνικού λαού και **δημογραφική κατάρρευση**. Η διοίκηση της Εκκλησίας της Ελλάδος δυστυχώς συνεργεί μέχρι σήμερα με το ανθελληνικό ελληνικό πολιτικό σύστημα στη **δημογραφική, πολιτιστική, εκκλησιαστική και πνευματική γενοκτονία** των Ελλήνων και την αντικατάσταση του ελληνικού λαού με ανατολικούς, ασιατικούς και αφρικανικούς μουσουλμανικούς λαούς.

στ) Δυστυχώς, οι περισσότεροι των Επισκόπων της Εκκλησίας της Ελλάδος έχουν απωλέσει τη συνείδηση του **Ορθόδοξου και Οικουμενικού Ιεράρχη** της Ορθόδοξης Αποστολικής και Οικουμενικής Εκκλησίας του Χριστού και συμπεριφέρονται δουλικά ως φοβισμένοι και εξαγορασμένοι κατώτεροι δημόσιοι υπάλληλοι ενός αντιορθόδοξου και ανθελληνικού νεοταξικού κράτους που ασελγεί διαρκώς στο σώμα του μαρτυρικού ελληνικού λαού.

ζ) Όλα αυτά τα γεγονότα δείχνουν πως επείγει η εκκλησιαστική ηγεσία να αποστασιοποιηθεί από τις νεοταξικές ελληνικές κυβερνήσεις και να **προστατέψει τον οδυνώμενο ελληνικό λαό της**, όπως έπραττε ιστορικά η Ορθόδοξη Εκκλησία. Συγχρόνως, η Εκκλησία της Ελλάδος μαζί με τα πρεσβυγενή ελληνικά Πατριαρχεία έχει ιστορική ευθύνη απέναντι σε ολόκληρη την ανθρωπότητα που, όπως και ο ελληνικός λαός, έχει τεθεί υπό απόλυτο διωγμό από την περίφημη παγκοσμιοποίηση. Τα παλαιά Ορθόδοξα Πατριαρχεία της Ανατολής είναι τραγικοί και ιστορικοί μάρτυρες της δυτικής παγκοσμιοποίησης όπως αυτή ξεκίνησε από το Βατικανό μέσω των Σταυροφοριών και συνεχίζεται μέχρι σήμερα με την αποικιοκρατική πολιτική της Δύσης εναντίον της Ανατολής.

4. Ο ανταγωνισμός Δύσης και Ανατολής

Πίσω από τα προφανή αίτια του επερχόμενου παγκόσμιου πολέμου στις αρχές του 21ου αιώνα, όλων εναντίον όλων, καγχάζει το τέρας της πνευματικής κατάρρευσης του σύγχρονου ανθρώπου, εξαιτίας μιας Δύσης που αποκόπηκε πνευματικά από την Ορθόδοξη Ανατολή. Εν τοις πράγμασιν, τόσο οι δυο προηγούμενοι παγκόσμιοι πόλεμοι όσο και ο προ των πυλών τρίτος παγκόσμιος πόλεμος είναι στην ουσία τους καθαρά ευρωπαϊκοί πόλεμοι και μάλιστα πόλεμοι «θρησκευτικοί». Η ρίζα αυτής της παγκόσμιας αλληλοσφαγής των ανθρώπων είναι η αποτυχία του δυτικοευρωπαϊκού ανθρώπου, και δη των γερμανικών λαών, να προσλάβουν την **Ορθόδοξη Αλήθεια, Πίστη και Ζωή**. Η παγκόσμια γεωπολιτική και οι παγκόσμιοι πόλεμοι ξεκινούν την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου και την εποχή της Ρώμης. Τόσο ο Αλέξανδρος όσο και η Ρώμη πολεμούν σε παγκόσμιο επίπεδο για να αμυνθούν απέναντι στην παγκόσμια

βαρβαρότητα και για να εκπολιτίσουν την ανθρωπότητα, όσο και αν αυτό ακούγεται ανόητο ή αντιφατικό. Εξάλλου, η Ρώμη είναι η φυσική συνέχεια του Μεγάλου Αλεξάνδρου, αν θυμηθούμε ότι η Ρώμη είναι «πόλις ἑλληνίς», όπως έγραφε ο μαθητής του Πλάτωνα Ηρακλείδης ο Ποντικός. Ενώ ο Άρνολντ Τόινμπη διαπιστώνει πολύ αργότερα πως η **Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία είναι οικουμενικό ελληνικό κράτος**.

Ιστορικά επομένως, η ρίζα των συγχρόνων παγκόσμιων πολέμων είναι η αποτυχία της γερμανικής Ευρώπης να προσλάβει με τρόπο θετικό τόσο την **αρχαία Ελλάδα** όσο και την **Ορθόδοξη Χριστιανική Ελλάδα** ως Ορθόδοξη Ρωμηοσύνη, Ρωμανία. Έτσι, η γερμανική Ευρώπη και η δυτική γερμανική αυτοκρατορία που αναπτύχθηκε στον αντίποδα της Ορθόδοξης Ανατολικής Αυτοκρατορίας γνωστή ως **Ρωμανία, η οποία** αργότερα όταν αυτή είχε πλήρως καταστραφεί από τις Σταυροφορίες και τους Οθωμανούς Τούρκους, σκοπίμως ονομάστηκε **Βυζάντιο** ώστε να εξαλειφθεί εντελώς το όνομά της από την ιστορία.

Η αποτυχία, κατ' ουσίαν, των γερμανικών λαών να αποδεχθούν την Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία και την Ορθόδοξη Ανατολική Θεολογία των **Ελλήνων Πατέρων της Εκκλησίας** θα οδηγήσει στον αδελφοκτόνο πολιτικό, πολιτισμικό και εκκλησιαστικό ανταγωνισμό Δύσης - Ανατολής. Αυτή η εκκλησιαστική απόκλιση της Δύσης από την Ανατολή και ο ανταγωνισμός της προς την Ανατολική Ρωμανία - Βυζάντιο θα οδηγήσει στη **δυτική ρατσιστική και φυλετική φεουδαρχία** και αργότερα, μέσω των Σταυροφοριών και εν συνεχεία μέσω της δυτικής παγκόσμιας αποικιοκρατίας, θα οδηγήσει όλη τη γη στην πρώιμη δυτική παγκοσμιοποίηση και τον διαρκή αδελφοκτόνο παγκόσμιο πόλεμο. Ένα παγκόσμιο ευρωπαϊκό πόλεμο εναντίον όλης της ανθρωπότητας κατά βάσιν, που σήμερα εγκυμονεί τον αφανισμό όλης της ανθρωπότητας. Ούτε η Κίνα, ούτε η Ινδία, ούτε η Αφρική, ούτε η Αμερική, ήρθαν ποτέ να κατακτήσουν την Ευρώπη, πράγμα όμως που σαφώς επιχείρησε επί αιώνες η Δυτική Ευρώπη, θεωρώντας πως οι γερμανικοί λαοί είναι ανώτεροι άνθρωποι, (Αρεία Φυλή) και ως εκ τούτου δικαιούνται να κατακτούν και να εξουσιάζουν όλη την ανθρωπότητα.

Αντίθετα οι σλαβικοί λαοί, στο βαθμό που προσέλαβαν την Ορθόδοξη ελληνική Ανατολή έγιναν φορείς της Ορθόδοξης συμβίωσης και συνεργασίας, αποφεύγοντας το παράδειγμα της μανιώδους κατακτητικότητας της γερμανικής Δύσης. Ακόμη και η ασθένεια του πανσλαβισμού, όπως και του στείρου ελληνικού και τουρκικού εθνικισμού που διέλυσε τον αυτόχθονα εδώ και πολλές χιλιετηρίδες Οικουμενικό Ελληνισμό των τριών ηπείρων και των πέντε θαλασσών, ήταν σε μεγάλο βαθμό αποτέλεσμα της πρόσληψης από τους Ρώσους, Σλάβους και Έλληνες του γερμανικού φυλετικού, φεουδαρχικού και ρατσιστικού φαινομένου.

5. Η Γερμανική – Παπική Αίρεση: Η Μοναρχία της απροσώπου ουσίας και της Αρείας Φυλής. Η Μοναρχία του Προσώπου και η όντως Δημοκρατία

Είναι σαφές πως τόσο το ανατολικό κράτος του Μεγάλου Αλεξάνδρου όσο και το ρωμαϊκό κράτος ουδέποτε εισήγαγαν τον φυλετισμό και τον ρατσισμό ως βάση της πολιτικής υπόστασής των. Όπως αντιθέτως, η γερμανική αυτοκρατορία ακόμη και όταν εκχριστιανίζεται εισαγάγει τον φυλετισμό και τον ρατσισμό ως βάση της δυτικής φεουδαρχίας. Αντίθετα, η ελληνική χριστιανική Ανατολή θα ακολουθήσει εντελώς άλλη ιστορική γραμμή λόγω της Ορθόδοξης εκκλησιαστικής βάσης της. Ο Στήβεν Ράνσιμαν θα συμπεράνει πως η Ορθόδοξη Ρωμανία–Βυζάντιο υπήρξε ιστορικά η ανώτερη μορφή δημοκρατίας, ανώτερη ακόμη και από αυτή της Αθήνας του Περικλή. Διότι η Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία θα μείνει πιστή στο πνεύμα του

Ευαγγελίου, στην Αποστολική διαδοχή και την Αποστολική Συνοδικότητα. Θα λέγαμε ότι, η Ορθόδοξη Ανατολή ερμήνευσε με τον πλέον ορθό τρόπο την πίστη της Εκκλησίας στο Μυστήριο της Αγίας Τριάδος, θέτοντας ως βάση τη **Μοναρχία του Προσώπου** και όχι τη **μοναρχία της απρόσωπου ουσίας**.

Όλες οι αιρέσεις καταργούν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, τον Θεό ως Πρόσωπο, την Τριάδα Θείων Προσώπων, και εμμένουν στην ουσιοκρατία, δηλαδή στην κυριαρχία της ουσίας. Κορυφαία δήλωση της απρόσωπης ουσιοκρατίας είναι ο Παπισμός, ο οποίος συμπυκνώνει μέσα του όλες τις αρχαίες αιρέσεις του απρόσωπου Θεού – Ουσία και όχι του Θεού – Ζών Πρόσωπο, Τριάδα Ζώντων Προσώπων με κοινή Θεία Ουσία και κοινή Θεία Ενέργεια. Ο Παπισμός ουδέποτε μπόρεσε να κατανοήσει και να δεχθεί την Ορθόδοξη Ανατολική Θεολογία. Γι' αυτό κατέστη Δυτική Παναίρεση περιέχουσα εντός της όλες τις αρχαίες ελληνίζουσες και ιουδαϊζουσες αιρέσεις, τριαδολογικές, Χριστολογικές, Πνευματολογικές, εκκλησιολογικές, ανθρωπολογικές και ούτω καθεξής.

Από την εποχή του δυτικού Σχολαστικισμού μέχρι σήμερα ο Παπισμός θα αρνηθεί και θα διαψεύσει την Αποκεκαλυμμένη από τον ίδιο τον Χριστό **τριπλή θεολογική διάκριση Υπόστασης, Ουσίας, Ενέργειας**. Μη κατανοώντας ότι *ἀνυπόστατος μὲν οὖν φύσις τουτέστιν οὐσία οὐκ ἂν εἴη ποτέ* (Λεόντιος, *Κατά Νεστοριανών και Ευτυχιανών I*; PG 86A: 1277C–1280A), θα ταυτίσει τη Θεία Ουσία με τη Θεία Ενέργεια και τις Θείες Υποστάσεις, στα πλαίσια του απρόσωπου και άθεου δυτικού **Μονισμού** και **Ενισμού**. Ο Παπισμός θα κινηθεί στον αντίποδα της Ορθόδοξης Ανατολής εισάγοντας το αλάθητο ενός θνητού ανθρώπου όπως ο Πάπας, υιοθετώντας τον φυλετισμό, τον εθνικισμό και τον ρατσισμό της Αρείας Φυλής και υποκαθιστώντας τον Χριστό με τον αλάθητο Πάπα. Η θεολογία περί Πρωτείου και Πρώτου όπως διαμορφώνεται σήμερα στην Παπική θεολογία και μεταφέρεται από ορισμένους θεολόγους στην Ανατολή είναι μια αιρετική θεολογία που εισάγει από την πίσω πόρτα την εδωλολατρεία. Μόνον ο Χριστός είναι εικόνα της Αγίας Τριάδος ως Είς της Τριάδος και ως Εικών του Πατρός. *Ὁ ἑώρακὼς ἐμὲ ἑώρακεν τὸν πατέρα* (Κατά Ιωάννην, 14:9), λέει στον Φίλιππο που ζήτησε να δει τον Πατέρα. Το κτιστό δεν μπορεί να εικονίζει το Άκτιστο. Ούτε ο πρώτος, ούτε η Εκκλησία εικονίζει τον Θεό ως κτιστό. Η Άκτιστος Εκκλησία ως σώμα Χριστού εικονίζει την Αγία Τριάδα δια του Χριστού και όχι δια του πρώτου.

Έτσι, ενώ στην Ορθόδοξη εκκλησιαστική πίστη και θεολογία **Αιτία του Θείου Τριαδικού Μυστηρίου είναι το πρόσωπο του Πατρός, στη δυτική Παπική θεολογία αιτία του Θεού είναι η απρόσωπη Θεία Ουσία**. Τα θεία πρόσωπα εμπεριέχονται στη θεία ουσία ως ιδιότητές της και εσωτερικές σχέσεις της ουσίας. Αντίθετα στην Ορθόδοξη Θεολογία η Θεία ουσία εμπεριέχεται στα Θεία πρόσωπα ως κοινή Ουσία των. Ακόμη πιο ορθόδοξα, ο Πατήρ ως πηγαία Θεότης και ως Αιτία της Αγίας Τριάδος γεννά τον Υιό του και εκπορεύει το Πνεύμα του εκ της δικής του Θείας Ουσίας και Θείας Φύσεως. Η εσωτερική Ζωή της Αγίας Τριάδος εκφεύγει από κάθε περιγραφή με κτιστές έννοιες και εικόνες. Σαφώς όμως, αυτό είναι ένα υπέρτατο και απρόσιτο στους ανθρώπους και τους αγγέλους **Θείο Μυστήριο εσωτερικής δυναμικής και Ελευθερίας της Ακτίστου Θείας Ζωής**.

Ο π. Γεώργιος Φλωρόφσκι μιλά, αντιγράφοντας τον Μέγα Αθανάσιο, για την «ελεύθερη» «αναγκαιότητα» της γεννήσεως και της εκπορεύσεως που με τίποτε δεν περιγράφεται με τη στατική ουσιοκρατία της δυτικής σχολαστικής θεολογίας. Έτσι η κοινή ουσία της Αγίας Τριάδος δεν είναι απλά μια αυτόνομη και απρόσωπη θεία ουσία, αλλά η ενυποστάτως υπάρχουσα Πατρική Ουσία που γίνεται δια του Πατρός και ουσία των άλλων δύο

Θείων Προσώπων. Ομοίως και η Θεία Ενέργεια της Ουσίας του Πατρός γίνεται η κοινή Θεία Ενέργεια του Υιού και του Πνεύματος. Έτσι, το μυστήριο της Ενότητας και της Απλότητας του Θεού δεν πηγάζει από την απλότητα, τον μονισμό και τον ενισμό της Θείας Ουσίας αλλά από τον **Ένα Θεό Πατέρα** ως πηγαία Θεότης και Μόνη Αιτία του Μυστηρίου της Τριαδικής Θεότητας. Έτσι, το Μυστήριο της Θεότητας είναι ένα Μυστήριο Θείας και Τριαδικής Ελευθερίας και όχι μυστήριο ουσιοκρατικής αναγκαιότητας που οδήγησε τον δυτικό χριστιανισμό σε μια άχρηστη περιπλάνηση σε δόγματα που καταργούν την **Υποστατικότητα, την Ελευθερία και τη δυνατότητα Θέωσης του κτιστού κόσμου.**

Αυτός ο δυτικός θεολογικός και φιλοσοφικός Μονισμός – Ενισμός, του Θεού – Ουσία σύντομα θα συναντηθεί με τους ομολογούς του, τον **εβραϊκό και τον ασιατικό (Μπραχμανικό) Μονισμό – Ενισμό** για να αποτελέσουν τα θεμέλια της σύγχρονης άθεης και αντίχριστης Παγκοσμιοποίησης. Έτσι, ο Παπισμός θα καταστεί πλήρως **παναίρεση που διαψεύδει όλη την χριστιανική πίστη.** Επί της ουσίας, καταργεί και αρνείται το μυστήριο της **Σάρκωσης του Θεού**, το μυστήριο της αυτεξουσιότητας και της βούλησης, το μυστήριο της ασυγχύτου και αδιαιρέτου ενώσεως της Ακτίστου Θείας φύσεως και της κτιστής ανθρώπινης φύσεως στο πρόσωπο του Σαρκωμένου Θεού Λόγου, το μυστήριο της Ανάστασης των νεκρών, το μυστήριο της Δημιουργίας εκ του μηδενός, το μυστήριο της θεώσεως του κτιστού κόσμου και την πραγματική Θέα του Ζώντος Θεού ως Άκτιστο και Θείο Φως.

Αντ' αυτού θα εισάγει τον απόλυτο προορισμό, την ενοχή, τον Θεό ως αιτία του κακού, την υπερφυσική κτιστή χάρη και κόλαση και ούτω καθεξής. Κατ' ουσίαν ο Παπισμός ως παναίρεση εκδιώκει πλήρως τον Χριστό από την ιστορία και καταργεί τον Ζώντα Τριαδικό Θεό. Και βέβαια, όταν μιλούμε για τον παπισμό ως παναίρεση θα πρέπει να διακρίνουμε τον καθημερινό δυτικό άνθρωπο που αγωνίζεται ενδομύχως να επανεύρει την Ορθόδοξη χριστιανική αλήθεια, διαισθανόμενος το θεολογικό κενό και το αδιέξοδο της παπικής παναίρεσης. Αντίθετα, στην Ορθόδοξη πίστη και θεολογία το κακό και ο θάνατος δεν έχουν ως αιτία τους τον Θεό, ως απόλυτος προορισμός και προκαθορισμός, αλλά το **αυτεξούσιο και την ελευθερία της βουλήσεως** τόσο στο επίπεδο των αγγέλων όσο και των ανθρώπων. Ο Θεός θλίβεται για την πτώση των ανθρώπων και των αγγέλων αλλά δεν θέλησε να την εμποδίσει και να παραβιάσει το αξίωμα της ελευθερίας και της αυτεξουσιότητας που ο ίδιος έθεσε ως θεμέλιο των κτιστών λογικών όντων.

Η Συνοδικότητα της Ορθόδοξης εκκλησίας, αντίθετα από το παπικό αλάθητο που είναι βάση του φεουδαρχισμού και του ολοκληρωτισμού, είναι η βάση της Όντως Δημοκρατίας όπου όλοι είναι ίσοι μεταξύ ίσων. Ο Θεός δεν αρέσκεται να εξουσιάζει τα όντα αλλά θέλει να τα καταστήσει κατά χάριν θεούς, όπως ο ίδιος είναι κατά φύσιν. Η Ορθόδοξη εκκλησία εισάγει την ανατρεπτική ιεραρχία όπου το **ανώτερο δεν εξουσιάζει αλλά υπηρετεί το κατώτερο μεταδίδοντάς του όλη τη Θεία Γνώση, όλη τη Θεία Αλήθεια, όλη τη Θεία Αγάπη.**

Κατ' ουσίαν, ο Πάπας ως θεσμός είναι ο μόνιμος και διαρκής αυτεξούσιος Αντίχριστος της ιστορίας, αρχέτυπο και στήριγμα όλων των άλλων αντίχριστων θεσμών αλλά και προσώπων. Ο **Φυλετισμός, ο Ρατσισμός, ο Ναζισμός, ο Εθνικισμός, η Ιδεοκρατία, ο Υλισμός, ο εξελικτισμός, ο επιστημονισμός, ο προοδευτισμός, ο καπιταλισμός, ο κομμουνισμός, ο Νιτσεϊκός Υπερανθρωπισμός, ο Αναρχισμός, ο Μετανθρωπισμός, η Παγκοσμιοποίηση, η Νέα Παγκόσμια Τάξη** και ούτω καθεξής, όλα αυτά είναι γεννήματα και αιρέσεις του Παπισμού και της παπικής Ευρώπης, όταν η Ευρώπη αποκόπτεται από την Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία, τη **Μόνη Αληθή Εκκλησία του Χριστού επί γης.**

6. Τρεις παγκόσμιες Πτώσεις

Ο Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς μιλά για τρεις μεγάλες πτώσεις του κτιστού κόσμου των αγγέλων και των ανθρώπων. Την πτώση του Σατανά, την πτώση του Ιούδα και την πτώση του Πάπα. Η πτώση του Αδάμ δεν εμπίπτει σε αυτή την κατηγορία πτώσεως διότι ο Σατανάς εξαπάτησε τον Αδάμ. Ο Αδάμ ήθελε τον Θεό. Δεν ανταγωνίστηκε τον Θεό. Αντίθετα, στις πτώσεις του Σατανά του Ιούδα και του Πάπα το κτιστό πλάσμα ανταγωνίζεται με την ίδια τη θέλησή του τον Θεό. Στέκεται απέναντι στον Θεό και του λέει «εσύ δεν υπάρχεις». «Εγώ υπάρχω». «Εσύ Θεέ πρέπει να με υπακούσεις». «Όχι εγώ εσένα». Και τί να κάνει ο Θεός, όταν το πλάσμα του αποφασίζει να σταθεί απέναντί του ως αντίπαλος χωρίς αγάπη, αντί να προστρέξει στον Θεό ως πατέρα, όπως έκανε ο Άσωτος υιός που έτρεξε πίσω στον πατέρα του αναγνωρίζοντας ότι ο πατέρας του του τα έδωσε όλα από άπειρη αγάπη;

Ο πατήρ **Ανανίας Κουστένης**, μια Αγία σύγχρονη ψυχή έλεγε: «Ο Σατανάς έπεσε διότι δεν άντεξε τα δώρα του Θεού. Δεν άντεξε την τελεία αγάπη του Θεού. Στάθηκε απέναντι από τον Θεό και του είπε: δεν σε θέλω. Δεν σε αναγνωρίζω ως Θεό. Εγώ είμαι Θεός. Εσύ πρέπει να με προσκυνήσεις ως Θεό». Ένας καθολικός μοναχός που άρχισε να αμφιβάλλει για τον παπισμό, σε μια συζήτησή του με τον ηγούμενο του παπικού τάγματός του, άκουσε τα πλέον φρικτά λόγια που μπορεί να ακουστούν πάνω στην γη: **«ακόμη κι αν έρθει ο Χριστός εδώ, εσύ θα ακολουθήσεις τον Πάπα»**. Εδώ καγγάζει ο πλήρης δαιμονισμός και ο πλήρης ολοκληρωτισμός. Η πλήρης και εκούσια κατάργηση της ελευθερίας της βούλησης και του αυτεξουσίου που ο Πάπας, όπως και ο Ιούδας και ο Σατανάς, τα καταργεί αυτεξουσίως και εκδιώκει τον Χριστό από την ιστορία, όπως περιγράφει ο Ντοστογιέφσκυ στον Ιεροεξεταστή του. Και ο ταλαίπωρος ο Ιούδας αντί να μετανοήσει κρεμάστηκε διότι δεν άντεξε την ενοχή του να είναι ο προδότης της Τελείας Αγάπης που είναι ο Χριστός. **Μακάρι ο Πάπας να έλθει εις εαυτόν και να προστρέξει στον Χριστό και να τον αναγνωρίσει ως τέλειο Θεό και τέλειο άνθρωπο, ως Τελεία Αγάπη, και να πάψει να οδηγεί τους ανθρώπους να λατρεύουν τον εαυτό τους και τον εαυτό του ως Πάπα, και όχι τον Χριστό.**

Κάποιοι Ορθόδοξοι θεολόγοι μιλούν για τη **θεολογία του πρωτείου και του πρώτου** και επεισάγουν αντίστοιχη ιεραρχία εντός της Αγίας Τριάδος για να θεμελιώσουν πρωτεία στον Πάπα και τον Πατριάρχη. Ότι δηλαδή ο Πατέρας είναι πρώτος στην Αγία Τριάδα και έπονται ο Υιός και μετά το Άγιο Πνεύμα. Έτσι, η Εκκλησία ως εικόνα του Θεού επί γης πρέπει να έχει αντίστοιχη ιεραρχία του Πάπα, του Πατριάρχη, του Επισκόπου και ούτω καθεξής. Έτσι ο Πάπας, ή ο Πατριάρχης ως εικόνα του Πατρός είναι ανώτερος από τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα. Αυτό είναι η πλέον Αντίχριστος παγίδα, διότι καταργεί **τον Χριστό ως τον όντως Πρώτο και ως την Κεφαλή της Εκκλησίας Του**. Συγχρόνως, αυτή η παγίδα καταργεί το θεμελιώδες δόγμα της Εκκλησίας που είναι η **Συνοδικότητα**. Δηλαδή, όλοι ίσοι μεταξύ ίσων, ενώ ο πρώτος είναι και αυτός ίσος μεταξύ ίσων. **Ο Πατήρ έδωσε άπασαν την εξουσίαν τω Υιώ. Έδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῶ καὶ ἐπὶ γῆς** (Κατά Ματθαίον, 28:18). Η έννοια του προσώπου εξάλλου, καταργεί κάθε έννοια ιεραρχίας ανώτερου προς κατώτερου και κατώτερου προς ανώτερου. Διότι το πρόσωπο σημαίνει απόλυτη ελευθερία, αλληλοπεριχώρηση και απόλυτη Αγάπη. Εδώ δεν χωρούν ιεραρχίες και πρωτεία. Ο Χριστός μας αποκαλύπτει την τελεία ιεραρχία όπου το ανώτερο υπηρετεί το κατώτερο. *Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους* (Κατά Ιωάννην, 15:15). *Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων*

ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος (Κατὰ Μάρκον, 9:35). Το ίδιο και στην Αγία Τριάδα. Αλοίμονο αν πάμε να εισάγουμε μέσα στο υπέρτατο Μυστήριο του Τριαδικού Θεού ανθρώπινες ιεραρχίες.

7. Η αίρεση της Υπακοῆς ἐρήμην της Αλήθειας. Νοσηρή και αιρετική πνευματικότητα

Η έννοια της υπακοῆς είναι κάτι πολύ συγκεκριμένο, ἅγιο και χρήσιμο εργαλείο της ασκητικῆς ζωῆς. Δεν μπορεί ὅμως ἀκριτα και αυθαίρετα να μεταφέρεται στην ὅλη ζωή της Εκκλησίας. Σε καταστάσεις κρίσεως ο Χριστός ἔδειχνε πάντα πού πρέπει να κάνει ο Χριστιανός υπακοή. Δηλαδή υπακοή μόνο στους Ἁγίους Πατριάρχες, Επισκόπους, ιερεῖς ηγουμένους, και οὕτω καθεξῆς. Ο Πάπας δεν ἔγινε ἀμέσως αιρετικός. Ἦταν πρώτα Ορθόδοξος. Μάλιστα πολλές φορές ἔσωζε και την Ανατολική Εκκλησία ἀπὸ αιρέσεις. Ὅμως ἔγινε σιγά σιγά αιρετικός, διότι ο ίδιος δεν ἔκανε υπακοή στο σῶμα της ὅλης **Εκκλησίας του Χριστοῦ**. Και τώρα ὅλη η Δύση κάνει υπακοή στον Πάπα. Οι χριστιανοὶ στη Δύση κατέληξαν να λατρεύουν τον Πάπα και ὄχι τον Χριστό. Γι' αὐτό αὐτή η γενική οδηγία υπακοῆς είναι παπικῆς νοοτροπίας οδηγία. Ὁχι Ορθόδοξη. Ἐχει σκοπιμότητα μέσα της. Εμεῖς κάνουμε υπακοή μόνο αν ἔχουμε βεβαιότητα Αλήθειας. Σε κάποιους ἀνθρώπους χαριτωμένους ἀπὸ τον Χριστό, μοναχούς, ηγουμένους, Επισκόπους, Πατριάρχες, σε αὐτούς μας πείθει η Θεία Χάρις και τους κάνουμε υπακοή.

Ακούμε διάφορα κηρύγματα περί υπακοῆς του λαϊκού στον πνευματικό – ιερέα του, μοναχού – μοναχῆς στον ηγούμενο, του ηγουμένου – πνευματικού – ιερέα στον Επίσκοπο και του Επισκόπου στον Πατριάρχη, του Πατριάρχη στον Πρώτο και, ἐνδεχομένως, ὅλων μαζί στον Πάπα. Και η παγκοσμιοποίηση κάτι τέτοιο εισάγει σε πολιτικό – εθνικό επίπεδο. Ὅλα τα ἔθνη και ὅλοι οι λαοὶ υποτάσσονται και υπακούουν στην παγκόσμια κυβέρνηση. Και τα κόμματα – γεννήματα της δυτικῆς παπικῆς φεουδαρχίας ὁμοίως απαιτοῦν τυφλή υπακοή των οπαδῶν στην ἀρχηγό και οὕτω καθεξῆς. Και στις χριστιανικές οργανώσεις, ὅπως και σε ἄλλες μυστικές ἢ φανερές λέσχες το ίδιο ισχύει. Τα μέλη δεν ἔχουν ἴδιον λόγο. Οφείλουν υπακοή στους ἀνωτέρους των. Τυφλή υπακοή του κατώτερου στο ἀνώτερο. **Ἔτσι καταργεῖται το αὐτεξούσιο που ο ίδιος ο Θεός ἔδωσε στα λογικά πλάσματά τους και ἐπιστρέφουμε στην ἐποχή της δουλείας.** Στον ἐλληνικό και τον Ορθόδοξο κόσμο δεν υφίστανται αὐτά τα πράγματα περί τυφλῆς υπακοῆς του κατώτερου στο ἀνώτερο. Δεν υφίσταται καν κατώτερο και ἀνώτερο. Διότι ο Χριστός με τον Σταυρικό Θάνατό Του και την Ἀνάστασή Του ἐλευθέρωσε τον ἀνθρώπο ἀπὸ τη δουλεία, κάθε δουλεία, ἀκόμη και ἐκκλησιαστικού τύπου.

Υπακοή τα λογικά ὄντα κάνουν μόνο στην Αλήθεια, δηλαδή στον Θεό και ὄχι στους ἀνθρώπους και στους θεσμούς. Ὅ,τι δεν ἀπορρῆει ἀπὸ την ἀλήθεια, την ἀγάπη, τη δικαιοσύνη, την ἐλευθερία, την ἀγιότητα, δεν του οφείλει κανεὶς ἀνθρώπος υπακοή. Κάνουμε υπακοή στην Εκκλησία ἐπειδὴ ταυτίζουμε την Εκκλησία με τον Χριστό και ὄχι με τον πρώτο, εἴτε Πάπα, εἴτε Πατριάρχη, εἴτε Επίσκοπο ἢ ὅ,τι ἄλλο. Στην Ορθόδοξη Εκκλησία του Χριστοῦ ο Χριστός εἶναι υπαρξιακά και ὄντολογικά παρών σε ὅλες τις ἐκφάνσεις της. Εἴμαστε υποχρεωμένοι κάθε στιγμή να διαπιστώνουμε εἴν ο πνευματικός, ο ιερέας, ο ηγούμενος, ο Επίσκοπος, ο Πατριάρχης, ο Πάπας εἶναι ἐν Χριστῷ ἢ ἐν ἀνθρώπῳ και ἐν πλάνῃ. Εἴν το Ἅγιο Πνεῦμα δεν μαρτυρά μέσα μας, ἀκόμη και στον τελευταῖο λαϊκό ἀνθρώπο, ὅτι ο πνευματικός, ο ηγούμενος, ο ιερέας, ο Επίσκοπος, ο Πάπας και ὅποιος ἄλλος εἶναι ἐν Χριστῷ, τότε δεν του οφείλουμε οὐδεμία υπακοή. Διότι **στον Χριστό οφείλουμε ὅλοι υπακοή**, και λαϊκοὶ και ιερωμένοι και Ἐπίσκοποι και Πάπες. Με αὐτές τις θεωρίες περί ἀπροσώπου υπακοῆς του κατώτερου στο

ανώτερο θα καταστήσουμε **Ουνίτες με ορθόδοξο ένδυμα**. Η Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία του Χριστού δεν λειτούργησε ποτέ ως μια ανθρώπινη οργάνωση ή ένα ανθρώπινο ίδρυμα, ή μια λέσχη, ή μια θρησκευτική ή οποια άλλη ομάδα ανθρώπων με ανθρώπινους κανόνες ιεραρχίας. Η Εκκλησία είναι το **ζωντανό Σώμα του Χριστού** και λειτουργεί με τους κανόνες που το Άγιο Πνεύμα ενέπνευσε στους Αγίους Αποστόλους, στους Αγίους Επισκόπους και τους Αγίους Πατέρες.

Στην Ορθόδοξη Ανατολή την πρωτοκαθεδρία την έχει το Άγιο Πνεύμα. *Ἐδοξε γὰρ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν* (Πράξεις Αποστόλων, 15:28). Η Εκκλησία δομείται από το Άγιο Πνεύμα και όχι από ανθρώπινες ιεραρχίες. Σκοπός της χριστιανικής ζωής είναι η απόκτηση του Αγίου Πνεύματος και η εν Αυτόν Ένωση με τον Χριστό και όλη την Αγία Τριάδα, και ακολούθως με όλο τον κτιστό και δημιουργημένο κόσμο, κάτι που σαφώς αρχίζει εδώ στη γη και τελειοποιείται στα έσχατα, στη Βασιλεία των Ουρανών. Γι' αυτό οφείλουμε πρωτίστως **υπακοή στα δόγματα και τους κανόνες της Ορθοδόξου Εκκλησίας**, όπως όλα αυτά έχουν διατυπωθεί στις Άγιες Συνόδους. Θα κάνουμε υπακοή μόνο στις Άγιες Συνόδους, στους Αγίους Πατέρες της Ορθοδόξου Ανατολικής Εκκλησίας, όπως διδαχθήκαμε μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία, από τους Αγίους Ιεράρχες Επισκόπους και όποιον άλλο το Άγιο Πνεύμα μας μαρτυρεί ότι είναι εν Αληθεία.

8. Επίσκοπος και Συνοδικότητα, Δημοκρατία του Πνεύματος

Τί είναι ο Επίσκοπος της Εκκλησίας του Χριστού; Είναι ο διάδοχος των Αποστόλων. Είναι ο Χριστός μεθ' ημών. Χωρίς τον Επίσκοπο δεν έχουμε Εκκλησία, διότι δεν έχουμε Αποστολική διαδοχή. Και χωρίς Αποστολική διαδοχή δεν έχουμε Επίσκοπο και Άγιο Πνεύμα. *Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με* (Κατά Ματθαίον, 10:40). Ο κάθε Επίσκοπος είναι όπως ο κάθε Απόστολος. Διότι ο Επίσκοπος φέρει επάνω του και μέσα του όλο τον Χριστό εν Αγίω Πνεύματι. Ο πιστός άνθρωπος που αγωνίζεται να ενωθεί με τον Χριστό, που αγωνίζεται να αγαπήσει τον Χριστό, αυτός αναγνωρίζει επίσης τον πνευματοφόρο Επίσκοπο ως το θεμέλιο της τοπικής εκκλησίας, ακόμη και αν ο Επίσκοπος ως άνθρωπος είναι ατελής.

Ο άνθρωπος του Αγίου Πνεύματος δεν έχει τον εαυτό του ως μέτρο αλλά τον Χριστό και Τους Αγίους του. **Θέλει όλους να τιμά και όλους να σέβεται, όλους να αγαπά, όλους να ακούει, όλους να προσκυνά και όλους να υπακούει**. Αρκεί να βλέπει και να πληροφορείται πως ο Χριστός κατοικεί στον άλλο άνθρωπο. Σε καταστάσεις κρίσεως και αιρέσεων ο Χριστός πάντα στέλνει ανθρώπους Αγίους, Επισκόπους, ιερείς, γέροντες, πνευματικούς μοναχούς, μοναχές, ακόμη και λαϊκούς που έχουν επάνω τους το σημείο του Χριστού εν Αγίω Πνεύματι. Η ιστορία μας διδάσκει πως ουδείς δύναται δια του εαυτού του να αληθεύει. Πάντα αληθεύουμε δια του Αγίου Πνεύματος και δια των Αγίων αδελφών μας, δια των Αγίων Επισκόπων, των Αγίων ιερέων, μοναχών και ούτω καθεξής. Εάν ο άνθρωπος βάλει τον εαυτό του ως κριτήριο αλήθειας τότε σίγουρα φθάνει στην πλάνη και ακόμη χειρότερα, την αίρεση.

Ο Πάπας έφθασε στην αίρεση διότι απέκοψε τον εαυτό του από τους αδελφούς του Επισκόπους και Πατριάρχες στην υπόλοιπη Εκκλησία. Ακόμη χειρότερα, θεώρησε πως αυτός είναι η κεφαλή της όλης Εκκλησίας και όχι ο Χριστός. Ότι αυτός είναι η Αλήθεια και ότι όλοι οι άλλοι Επίσκοποι και Πατριάρχες στην Ανατολή είναι στην αίρεση, αφού δεν τον προσκυνούν και δεν τον αναγνωρίζουν ως τον αλάθητο εκπρόσωπο του Χριστού στη γη. Αφού

δηλαδή δεν αναγνωρίζουν πως αυτός είναι η πηγή κάθε εξουσίας πάνω στη γη. Σήμερα για να βεβαιωθεί η Ορθόδοξη Εκκλησία πως όντως ο Πάπας έχει ειλικρινώς αποφασίσει να μετανοήσει δεν αρκεί να δηλώσει ο ίδιος ότι αναγνωρίζει και δέχεται τα Ορθόδοξα δόγματα. Θα πρέπει πολύ περισσότερο να ζήσει και να εφαρμόσει τα Ορθόδοξα δόγματα. Θα πρέπει να δεχθεί να υποταχθεί στη Σύνοδο όλων των Ορθοδόξων Εκκλησιών και να μην απαιτήσει ουδεμία άλλη εξουσία για τον εαυτό του, παρά μόνον αυτήν του πρώτου μεταξύ ίσων.

Συγχρόνως, όλοι οι Ορθόδοξοι Πατριάρχες και Επίσκοποι θα πρέπει και αυτοί να απορρίψουν όποιον πειρασμό περί πρωτείου εξουσίας πέραν του πρωτείου τιμής που ιστορικά ανήκει και στον Πάπα, εάν απορρίψει τον αιρετικό εαυτό του. Κυρίως, να αρνηθεί το αλάθητο και το πρωτείο εξουσίας επί των άλλων Πατριαρχών, Επισκόπων και ούτω καθεξής. Διότι ο Παπισμός θέλει να έχει την εξουσία. Δεν τον ενοχλεί να υπάρχουν Ορθόδοξα τυπικά, αρκεί όλοι να υποτάσσονται στον Πάπα. Ο Πάπας μάς θέλει όλους Ουνίτες. Ας έχουμε εμείς τα Ορθόδοξα τυπικά μας, αρκεί η κεφαλή της Εκκλησίας να αναγνωρίζει τον Πάπα. Ο Πατριάρχης και όποιος άλλος συναναστρέφεται και ασπάζεται τον Πάπα προσφέρει μεγάλη σύγχυση στην Εκκλησία, ακόμη και στη δυτική Χριστιανοσύνη και σε όλη την ανθρωπότητα. Άλλο πράγμα ο Πατριάρχης να βοηθήσει τον Πάπα και όλους τους ηγέτες και όλες τις θρησκείες του κόσμου να αντιληφθούν και να δεχθούν τον Χριστό ως τέλειο Θεό και τέλειο Άνθρωπο και ως τον μόνο αληθινό Σωτήρα και Μεσσία του κόσμου, δηλαδή να δεχθούν ότι **Μόνο η Ορθόδοξη Εκκλησία** φέρει Αληθώς τον Χριστό, ότι ο Χριστός είναι ο Μόνος Αληθινός Σωτήρας και Μεσσίας του κόσμου. Και άλλο πράγμα να ενταχθεί ο Πατριάρχης και η Ορθόδοξη Εκκλησία στο **σύστημα μιας παγκόσμιας θρησκείας** ως συνιστώσας μιας παγκόσμιας διακυβέρνησης της ανθρωπότητας.

Θα περιμέναμε από τη Σύνοδο στο Κολυμπάρι της Κρήτης να ακούσουμε εάν οι λεγόμενες χριστιανικές εκκλησίες της Δύσης είναι αληθινά Εκκλησίες του Χριστού, ή αιρέσεις. Άλλο η αγάπη και η συμπάθεια και η στοργικότητα προς κάθε δυτική χριστιανική ομολογία φερόμενη ως εκκλησία, και άλλο η Αλήθεια. Εάν αυτές οι δυτικές ομολογίες έχουν πληρότητα αλήθειας τότε σημαίνει πως η Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία δεν έχει όλη την Αλήθεια. Άρα κακώς επί χίλια χρόνια η χριστιανική Ανατολή έδειχνε τη χριστιανική Δύση ως αίρεση. Όμως αυτό δεν είναι αληθές. Εάν η Νέα Παγκόσμια Τάξη θέλει να υποτάξει την Ορθόδοξη Ανατολή στο δικό της παγκόσμιο σύστημα εξουσίας επί του πλανήτη, αυτό δεν μπορεί να συμβεί. Διότι η Ορθόδοξη Ανατολή είναι όντως Δημοκρατική και Συνοδική. Η Εκκλησία του Χριστού δεν ανήκει ούτε στον Πατριάρχη ούτε στον Επίσκοπο ούτε σε κανένα. Ανήκει στο Ζωντανό και Μαρτυρικό Σώμα του Ιδίου του Χριστού, του οποίου είμεθα όλοι μέλη του. Σε θέματα Πίστεως και Αλήθειας έχει λόγο και ο τελευταίος χριστιανός βαπτισμένος στο όνομα του Χριστού και της Αγίας Τριάδος. Διότι το Άγιο Πνεύμα είναι η πηγή μιας Θεοπρεπούς και Αγιοπνευματικής Δημοκρατικότητας και Συνοδικότητας, στην Ορθόδοξη Χριστιανική Ανατολή.

Όταν βαπτίζεται ο άνθρωπος στην Αγία Κολυμβήθρα της Αγίας Εκκλησίας του Χριστού στο όνομα της Αγίας Τριάδος, τότε λαμβάνει όλο το Άγιο Πνεύμα και όχι μέρος του. Δηλαδή ενούται εν Χριστώ και εν Αγίω Πνεύματι με όλη την Αγία Τριάδα. Άρα ο κάθε Χριστιανός σε θέματα Πίστεως και Αλήθειας είναι ισότιμος και με τον Πατριάρχη και με τον Επίσκοπο και με τον ιερέα και ούτω καθεξής. Ουδείς φέρει περισσότερο Άγιο Πνεύμα από τον άλλο. Διότι το Άγιο Πνεύμα είναι Πρόσωπο και Υπόσταση και ενοικεί ολόκληρο σε κάθε βαπτισμένο Χριστιανό. Ουδείς έχει περισσότερο Άγιο Πνεύμα από κάποιον άλλο. Αυτή είναι η ευλογημένη Ορθόδοξη Δημοκρατικότητα και Συνοδικότητα που έφερε ο Χριστός στη γη.

«Όποιος δέχεται εσάς, εμέ δέχεται». «Και οποίος δέχεται εμέ δέχεται τον αποστείλαντά με». Άρα ενώπιον του Χριστού και ενώπιον της Αγίας Τριάδος όλοι οι βαπτισμένοι Χριστιανοί είναι ίσοι. Ουδείς ανώτερος και ουδείς κατώτερος. Αυτό είναι και το Μυστήριο της Αγίας Τριάδος, ως Ζώντος Υποστατικού και Προσωπικού Θεού, παρουσίας σε κάθε μέλος της Εκκλησίας. *Και ἔσονται πάντες διδασκοὶ τοῦ Θεοῦ* (Κατά Ιωάννην, 6:45).

Άρα την Εκκλησία δεν την οδηγεί ο Πατριάρχης ως Πατριάρχης, ή ο Επίσκοπος ως Επίσκοπος, αλλά ως Άγιος Πατριάρχης και Άγιος Επίσκοπος. Πρωτίστως, την Εκκλησία την οδηγεί το ίδιο το Άγιο Πνεύμα και κάθε Άγιος Πατριάρχης, κάθε Άγιος Επίσκοπος και ακολούθως και κάθε μοναχός, μοναχή, λαϊκός, που μπορεί και ακούει και βλέπει το Άγιο Πνεύμα. Ο Πατριάρχης είναι πρώτος μεταξύ ίσων και όχι έχων άλλη εξουσία πέραν από την εξουσία του Αγίου Πνεύματος. Οι Επίσκοποι ως διάδοχοι των Αγίων Αποστόλων είναι ίσοι μεταξύ των και ουδείς ανώτερος του άλλου. Γι' αυτό όλοι οι Επίσκοποι είναι ίσοι και μεταξύ των και με τον Πατριάρχη και με κάθε λαϊκό ακόμη που ζει εν Αγίω Πνεύματι. Πραγματικά ίσοι ενεργά είναι μόνον οι Άγιοι. Ίσος γίνεται ο άνθρωπος με όλους εν Αγίω Πνεύματι. Διότι το ίδιο το Άγιο Πνεύμα ομιλεί και διδάσκει όλους όσοι είναι δεκτικοί και σε όλους δείχνει και φανερώνει το ίδιο γεγονός ως Αλήθεια. Γι' αυτό οι άνθρωποι που ζουν εν Αγίω Πνεύματι ομονοούν. Οι Άγιοι Απόστολοι δεν είπαν πως κάποιος από αυτούς είναι αλάθητος και ανώτερος των άλλων. Διότι ο Χριστός είναι το κέντρο της Εκκλησίας και όχι ο κάθε Απόστολος, ή ο κάθε Επίσκοπος ως διάδοχος των Αγίων Αποστόλων. Ο άνθρωπος του Αγίου Πνεύματος δεν αυτοπροτείνεται και δεν διεκδικεί εξουσία. Ως Άγιος και ως φορέας του Αγίου Πνεύματος νοιώθει τελευταίος και υπηρέτης όλων. Εάν ο Πατριάρχης ή ο Αρχιεπίσκοπος απαιτεί άλλη εξουσία πέραν αυτής που του χορηγεί το Άγιο Πνεύμα, δηλαδή πρώτος μεταξύ ίσων όπως ίσοι ήταν οι Άγιοι Απόστολοι, τότε έχουμε αιρετική και παπική Εκκλησιολογία. Έχουμε πτώση και εκκοσμίκευση της Εκκλησίας.

9. Ιστορική ευθύνη των Ορθοδόξων υπέρ της ανθρωπότητας

Επείγει να διευθετηθεί η διένεξη των ελληνικών Πατριαρχείων με τα Ορθόδοξα σλαβικά Πατριαρχεία, ιδίως όσον αφορά το πρόβλημα με την Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας. Σαφώς θα πρέπει να γίνει σεβαστή η ιστορική πραγματικότητα ότι το Κίεβο είναι η μητρόπολη της Ρωσικής Ορθοδοξίας. Σαφώς επείγει η εξυγίανση των σχέσεων Κωνσταντινουπόλεως και Μόσχας όπως ο Χριστός θέλει και όχι όπως τα όποια ανθρώπινα συμφέροντα εκείθεν και εκείθεν προτάσσουν. Η Κωνσταντινούπολη πρέπει να περιβάλλει τη Μόσχα με πατρική αγάπη και τον σεβασμό Μητέρας προς παιδί. Και η Μόσχα την Κωνσταντινούπολη με τον προσήκοντα ιστορικό και υϊκό σεβασμό ως «Κόρη» προς «Μητέρα». Αμφότερες δε, Κωνσταντινούπολη και Μόσχα, θα πρέπει να σταθούν με μεγάλη ιστορική ευθύνη απέναντι στο μέλλον της Ορθοδοξίας και του κόσμου όλου. Με ευθύνη αμφοτέρων των Πατριαρχείων αυτών αλλά και όλων των Ορθοδόξων Πατριαρχείων και Εκκλησιών έναντι της ιστορίας όλης της ανθρωπότητας. Εάν οι Ορθόδοξες Εκκλησίες αυτήν την ώρα της παγκόσμιας κρίσης εργαστούν με πνεύμα υπακοής στον Χριστό θα έρθει μεγάλη ευλογία στην ανθρωπότητα όλη. Εάν η Κωνσταντινούπολη και η Μόσχα βρουν τον κοινό Ορθόδοξο δρόμο της ευθύνης απέναντι στην ιστορία του ανθρώπου είναι ενδεχομένως πολύ πιο εύκολο να υπάρξει μια ιστορική μετάνοια και μεταστροφή της Ρώμης.

Όλοι πρέπει να αντιληφθούν ότι την ιστορία του κόσμου τη χειρίζεται ο ίδιος ο Χριστός, κι ας φαίνεται στον πνευματικά υπνώτοντα άνθρωπο πως η ιστορία δεν έχει στόχο και τέλος. Διότι το τέλος και το νόημα της ιστορίας είναι ο Θεάνθρωπος Χριστός. Η ανθρωπότητα πρέπει να ζήσει και θα ζήσει. Το καλό πρέπει να κυριαρχήσει του κακού και θα κυριαρχήσει με τον δικό του τρόπο. Όχι με την βία και τον πόλεμο αλλά με τον τρόπο που ο Χριστός δείχνει στον άνθρωπο κάθε στιγμή. Και έσονται όλοι διδακτοί Θεού. Αυτή την ώρα της παγκοσμιοποίησης, του κακού και του δαιμονιώδους, το καλό, δηλαδή ο Χριστός, απεργάζεται τον δρόμο της παραγματικά παγκόσμιας ειρήνης. *Ειρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν* (Κατὰ Ιωάννην, 14:27). Εάν όλα τα Ορθόδοξα Πατριαρχεία κινηθούν στην ευρύτητα του Χριστού, που αυτό είναι και το χρέος των, τότε θα σωθεί ο κόσμος από τον μεγαλύτερο εφιάλτη που του ετοιμάζει το βδέλυγμα της ερημώσεως.

Εάν ο Πρόεδρος της Τουρκίας ελίσσεται μεταξύ Μόσχας και Ουάσιγκτον, πολύ περισσότερο μπορεί και πρέπει το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως να ελίσσεται χάριν της παγκόσμιας ειρήνης και να μην υπόκειται στα οποία γεωπολιτικά συμφέροντα της Δύσης εναντίον της Ανατολής. Μέχρι σήμερα η ταύτιση των ιστορικών Ορθόδοξων Πατριαρχείων με το Βατικανό και την επεκτατική πολιτική της Δύσης εναντίον της Ανατολής είναι ιστορικά μια στάση μη σοφή. Δεν ωφελεί ούτε τη Δύση ούτε την Ανατολή. Αυτό το έχουμε τραγικά διαπιστώσει στο παρελθόν. Όποτε έγινε μια εξωτερική και μη εν Αγίω Πνεύματι ένωση της Ανατολής με τη Δύση πάντα ακολουθούσαν καταστροφικά γεγονότα. Τα ιστορικά Ορθόδοξα Πατριαρχεία πρέπει να εργαστούν από κοινού με τα νεότερα Ορθόδοξα Πατριαρχεία για το μέλλον του κόσμου αρνούμενα την παγκόσμια δικτατορία που επιθυμεί να εγκαθιδρύσει η Νέα Παγκόσμια Τάξη σε όλη την ανθρωπότητα.

10. Πανθησκεία και Παγκοσμιοποίηση: Άρνηση του Ζώντος Θεού

Μετά τις Σταυροφορίες και την αποικιοκρατία η Δύση επινοεί την πανθησκεία για να επιβληθεί σε όλο τον πλανήτη. Έτσι η πανθησκεία και το Βατικανό θα αποτελέσουν την αιχμή του δόρατος της δυτικής παγκόσμιας κυριαρχίας στην Ανατολή και σε όλη τη γη. Η Ορθόδοξη Ανατολή είναι εμπόδιο στο όραμα της Δύσης για παγκόσμια κυριαρχία. Γι' αυτό η Δύση θα επιβάλει τη Σοβιετοποίηση της Ρωσίας και των Βαλκανίων, αφού οι τράπεζες της Δύσης θα χρηματοδοτήσουν τη σοβιετική επανάσταση και θα φονεύσουν τον Τσάρο της Ρωσίας. Στην Ορθόδοξη Εκκλησία ο Θεός είναι Ζωντανό Πρόσωπο, Τριάς Ζώντων Προσώπων που παρεμβαίνουν με τον δικό τους τρόπο στην ανθρώπινη ιστορία. Στην Ορθόδοξη Εκκλησία ο Θεός βιώνεται προσωπικά και ασκητικοερωτικά. Έτσι, η Ορθόδοξη Εκκλησία δημιουργεί ελεύθερα πνεύματα και ελεύθερες προσωπικότητες. Αντίθετα, οι θρησκείες όπως και οι ιδεολογίες μετά τον Χριστό είναι ανθρώπινα δημιουργήματα που χειραγωγούν σε μεγάλο βαθμό τις ανθρώπινες συνειδήσεις. Σαφώς το Βατικανό και ο Πάπας ευθύνονται για την πορεία της Δύσης μετατρέποντας τον Χριστιανισμό από λατρεία του Ζώντος Θεού σε «ακίνδυνη» θρησκεία με αρχηγό τον Πάπα.

Οι Σταυροφορίες είχαν σκοπό τη διάλυση της Ορθόδοξης Ανατολής. Γι' αυτό ο έλεγχος των θρησκειών, ιδίως των ηγετών των, είναι η βάση της δυτικής στρατηγικής για παγκόσμια κυριαρχία. Μετά τη δολοφονία του Καποδίστρια το νεοϊδρυθέν ελληνικό κράτος, και ό,τι αυτό συνεπάγεται, εκκλησία, παιδεία, πολιτική, οικονομία, διεθνείς σχέσεις και ούτω καθεξής, όλα μπαίνουν υπό δυτική επίβλεψη. Διωγμός της Ορθοδοξίας από την βουαρκοκρατία, κλείσιμο των

μοναστηριών, διωγμός των μοναχών και εξαναγκασμός των μοναχών, ανδρών και γυναικών, σε υποχρεωτικό γάμο. Με όλα αυτά, τα ξένα αφεντικά στοχεύουν στην αποκοπή της διοίκησης της Εκκλησίας από την ασκητική και βιωματική εμπειρία του Θεού και στον δυτικό έλεγχο της Εκκλησίας. Επιχειρείται συστηματικά δυτικοποίηση και βατικανοποίηση της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ελλάδος. Αποκοπή από το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως και χειραγώγηση της διοίκησης της Εκκλησίας της Ελλάδος από τα δυτικά πολιτικά κέντρα. Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδος θρησκευοποιείται και η διοίκησή της αποκόπτεται από τα Ορθόδοξα μοναστήρια, τα οποία αγωνίζονται να διασώσουν το γνήσια Ορθόδοξο πνεύμα και να διδάσκουν σε όλους τους χριστιανούς ρασοφόρους και λαϊκούς την **Κάθαρση, τον Φωτισμό και τη Θέωση**.

Όπως δηλώνει ο καθηγητής Ρωμανίδης, η Δύση θα ήθελε να εκλέγει αυτή, με τα εδώ κέντρα της, τους Επισκόπους, όπως κάνει με τους πολιτικούς. Όμως, τουλάχιστον στο παρελθόν, αυτό δεν το κατόρθωσε. Κατόρθωσε όμως να μην γίνονται Επίσκοποι όσοι δεν ήταν αρεστοί στη Δύση, δηλαδή μοναχοί που έχουν ζήσει στα μοναστήρια και είναι φορείς της ζωντανής εμπειρίας του Θεού. Έτσι, φθάσαμε η διοίκηση της Εκκλησίας να είναι ένα σώμα ρασοφόρων αποκομμένο σε μεγάλο βαθμό από την Ορθόδοξη ασκητική εμπειρία. Νέοι άνθρωποι βάζουν τα ράσα, γίνονται άγαμοι ιερείς με στόχο, αναρριχώμενοι στα εκκλησιαστικά αξιώματα, να γίνουν κάποια στιγμή δεσπότες. Συγχρόνως, η Δύση βήμα προς βήμα θα επιδιώξει να χειραγωγήσει, όσο της είναι εφικτό, όλα τα ιστορικά Ορθόδοξα Πατριαρχεία. Βέβαια, το σχέδιο αυτό δυτικοποίησης της Ορθοδοξίας δεν θα επιτύχει 100% διότι η Ορθόδοξη πίστη και ασκητική είναι βαθειά ριζωμένη στην ψυχή της Ελλάδας και των ορθοδόξων λαών. Έτσι κατορθώνει μέχρι σήμερα η Εκκλησία να έχει Αγίους Επισκόπους, Αγίους μοναχούς και μοναχές, Αγίους ρασοφόρους και Αγίους λαϊκούς, μολονότι η διοίκηση της Εκκλησίας σε μεγάλο βαθμό ελέγχεται από τα ξένα κέντρα που χειρίζονται την Ελλάδα ως προτεκτοράτο, μέσω των πολιτικών οι οποίοι είναι σχεδόν 100% ελεγχόμενοι από τη Δύση.

Τον ίδιο καιρό περίπου που η Δύση θα εγκαταστήσει κομμουνιστική κυβέρνηση και θα σοβιετοποιήσει την Ορθόδοξη Ρωσία, στην Ελλάδα θα δημιουργηθεί από τα ξένα κέντρα εξουσίας το κομμουνιστικό κόμμα, προκειμένου να διασπαστεί άλλη μια φορά ο ελληνικός λαός σε δεξιούς και αριστερούς, ενώ πρωτύτερα είχε διασπαστεί σε βασιλικούς και προοδευτικούς. Έτσι, ο χριστιανικός Ελληνισμός θα ταυτιστεί εν πολλοίς με τη Δεξιά, η οποία επίσης πολύ καλά προωθεί τη δυτικοποίηση της Ελλάδος. Αλλά και η Αριστερά θα αναιρέσει το γνήσια πατριωτικό κίνημα των Ελλήνων για δημοκρατία και εθνική κυριαρχία. Η δε ηγεσία της Εκκλησίας θα ταυτιστεί με τη δήθεν χριστιανική Δεξιά και θα εργαστεί μαζί με τις χριστιανικές οργανώσεις για τη διαιώνιση της δυτικής αποικιοκρατίας στην Ελλάδα. Μολονότι αρχικά οι χριστιανικές οργανώσεις προήλθαν από ανθρώπους που εργάζονταν εναντίον της βαυαροκρατίας για τη διάσωση της ορθόδοξης πίστης και εκκλησίας, σύντομα αλώθηκαν οι διοικήσεις των χριστιανικών οργανώσεων από τα ξένα κέντρα ελέγχου της ελληνικής πραγματικότητας και έτσι υπηρέτησαν και αυτές τη θρησκευοποίηση της Ορθόδοξης Εκκλησίας, μένοντας απέναντι από τον μοναχισμό και τη ζωντανή ορθόδοξη ασκητική παράδοση των μοναστηριών.

Αρχές του 20ου αιώνα θα επιβληθεί το νέο ημερολόγιο και θα διχάσει την ελληνική Ορθοδοξία σε παλαιο- και νεο- ημερολογίτες. Έτσι ετοιμάζεται ο δρόμος εναρμόνισης της ελληνικής Ορθόδοξης Ανατολής στην πανθηρσκεία. Βεβαίως, αυτή τη στιγμή τα μεγάλα κέντρα παγκόσμιας εξουσίας και της Νέας Τάξης επί του πλανήτη έχουν εισχωρήσει

αποφασιστικά σε όλον τον κόσμο, σε όλες τις κυβερνήσεις και σε όλες τις θρησκείες, γι' αυτό και προωθούν την πανθησκεία και την κοινή παγκόσμια θρησκεία. Αυτό είναι και το υπόβαθρο της παγκόσμιας κρίσης που οδηγεί ολοταχώς στον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο εφόσον δεν υπάρξει μετάνοια συνολική πάνω στον πλανήτη.

Εδώ φθάνουμε σήμερα στην ιστορική ευθύνη της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος και των ιεραρχιών των ιστορικών ελληνικών Πατριαρχείων, Κωνσταντινουπόλεως, Ιεροσολύμων, Αλεξανδρείας και Αντιοχείας για την παγκόσμια Ειρήνη. Εάν τα Ορθόδοξα αυτά ελληνικά Πατριαρχεία εμμείνουν στην Αλήθεια της Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού και στην ενότητα όλων των Ορθοδόξων και δεν υποκύψουν στην επιχειρούμενη πολιτική, οικονομική και θρησκευτική παγκοσμιοποίηση, τότε υπάρχει ελπίδα ο κόσμος να μην ζήσει το επερχόμενο παγκόσμιο ολοκαύτωμα που ετοιμάζουν οι αντίχριστες παγκόσμιες δυνάμεις. Σήμερα επιχειρείται η διάσπαση των Ορθοδόξων Εκκλησιών σε δυτικόφιλες και σε ανατολικοφιλες, δηλαδή φιλορωσικές.

Όταν ερώτησα σε προσωπική συζήτηση Ορθόδοξο Επίσκοπο που μπορεί αύριο να είναι και Αρχιεπίσκοπος γιατί η Εκκλησία της Ελλάδος παίρνει θέση στο Ουκρανικό απέναντι από την Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία και υπέρ ενός ναζιστή Προέδρου της Ουκρανίας, μου απήντησε: «Πρέπει να επιλέξουμε να είμαστε κάπου. Και δεν μπορούμε να μην είμαστε με την Δύση». Του είπα, να είμαστε με τον Χριστό και την Αλήθεια. Ή τουλάχιστον, ας μιμηθούμε τον Καραγκιόζη που είναι με όλους αλλά και με κανέναν. Αυτό κάνει ο Τούρκος Πρόεδρος. Ας τον μιμηθούμε κι εμείς. Σαφώς δε αυτή τη στιγμή η Ρωσία, με όσα σφάλματα ή ατέλειες και να της αναγνωριστούν, φέρει στους ώμους της την Ορθοδοξία και αντιστέκεται στη Νέα Τάξη που θέλει να επιβληθεί σε όλο τον κόσμο.

Βάσει όλων όσων έχουμε περιγράψει ως εδώ, είναι αυτονόητη η Δυτική Παπική αίρεση με όλα τα παρακλάδια της. Διότι εάν ο παπισμός και ο προτεσταντισμός και ό,τι άλλο δυτικό χριστιανικό μόρφωμα έχουν πληρότητα αλήθειας, τότε μάλλον δεν σαρκώθηκε ποτέ ο Θεός και είναι μύθευμα και υποκειμενική ψευδαισθήση όλη η χριστιανική υπόθεση. Όμως άπαγε της πλάνης ταύτης! Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ανατολής ζει εν Χριστώ και διαρκώς αναδεικνύει Αγίους. Θυμίζουμε τους Έλληνες Αγίους, τους Ρώσους Αγίους, τους Σέρβους, τους Ρουμάνους κλπ, των τελευταίων δεκαετιών και πιο πριν.

11. Ορθόδοξη Θεολογία και Αλήθεια: Ένα πλήρες και αυτοσυνεπές Λογικό σύστημα

Ο Θεός όντως σαρκώθηκε και όντως δίδαξε και μας αποκάλυψε ως τέλειος Θεός και τέλειος Άνθρωπος στο πρόσωπο του Ιησού από τη Ναζαρέτ, δηλαδή ως ο Θεάνθρωπος Χριστός, όλη την αλήθεια και όλο το Μυστήριο του Θεού, του ανθρώπου και του κόσμου. Αυτή η θεία αποκάλυψη είναι Φως Άκτιστο και αναλλοίωτο που φωτίζει, λάμπει, θερμαίνει, λυτρώνει και σώζει τον ταλαίπωρο επί γης άνθρωπο και όλα εμπεριέχονται στη Ζωή, τα Δόγματα, τα Μυστήρια και την εν Αγίω Πνεύματι διδασκαλία της Ορθόδοξου Ανατολικής Εκκλησίας του Χριστού. Μάλιστα, οι μετά τους Αγίους Αποστόλους Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας θα αξιοποιήσουν όλα τα υλικά που τους προσέφερε η αρχαία ελληνική φιλοσοφία για να οικοδομήσουν το πλέον τέλειο, πλήρες και αυτοσυνεπές θεολογικό σύστημα, την Ορθόδοξη δηλαδή Πατερική Θεολογία και διδασκαλία της Εκκλησίας του Χριστού.

Συμπυκνώνοντας, ισχύουν τα εξής θεμελιώδη αξιώματα και δόγματα της Ορθόδοξης θεολογίας και της Ορθόδοξης Εκκλησίας, τα οποία ουδείς μπορεί να

μεταβάλει χωρίς να θέσει εαυτόν έναντι της Αλήθειας του Μυστηρίου της Σαρκώσεως του Θεού:

α) Η Ζώσα Εκκλησία του Χριστού φέρει όλη τη θεολογική Αλήθεια περί του Θεού, του κόσμου του ανθρώπου. Ο Χριστός είναι διαρκώς παρών εν τη Εκκλησία Του και εν τω κόσμω Του, όπως και όλη η Αγία Τριάδα. Κεφαλή της Εκκλησίας δεν είναι άνθρωπος, όσο άγιος, όσο περίβλεπτος, είτε Πατριάρχης, είτε Πάπας, είτε Επίσκοπος. Μόνον ο Χριστός είναι κεφαλή της Εκκλησίας.

β) Υπάρχει κτιστή γνώση και επιστήμη του κόσμου μόνον, που μπορούν να έχουν όλοι οι άνθρωποι. Υπάρχει Άκτιστος γνώση και επιστήμη του Θεού και του κόσμου, την οποία έχουν μόνο τα μέλη της Εκκλησίας, όταν αυτά ζουν εν Αγίω Πνεύματι και εν τοις Μυστηρίοις της Εκκλησίας, ακολουθώντας την εμπειρία και την οδό της Εκκλησίας, ήτοι την Κάθαρση, τον Φωτισμό, τη Θέωση.

γ) Οι τοπικές εκκλησίες είναι και καθολικές εκκλησίες όταν, πρώτον, έχουν σαφώς συνεχή και αδιάκοπα αποστολική διαδοχή και, δεύτερον, αποδέχονται και ακολουθούν τα Ορθόδοξα Δόγματα, ή, ορθότερα, το Ορθόδοξο Δόγμα, ως την πλήρη Αλήθεια της Εκκλησίας, περί Εκκλησιολογίας, Τριαδολογίας, Χριστολογίας, Πνευματολογίας, ανθρωπολογίας, όπως αυτά καθορίστηκαν στις Άγιες Καθολικές και Αποστολικές Συνόδους μέχρι την εποχή των Αγίων Γρηγορίου Παλαμά και Αγίου Μάρκου του Ευγενικού. Η Ορθόδοξη αλήθεια και εμπειρία καθορίζει εάν κάποιος άνθρωπος, κοινωνία ανθρώπων, ομολογία ακόμη και τοπική εκκλησία είναι Ορθόδοξη και αληθής Εκκλησία του Χριστού.

δ) Το Ορθόδοξο Δόγμα προήλθε από την εν Αγίω Πνεύματι αποκάλυψη της αληθείας περί του Θεού, του κόσμου και του ανθρώπου, και είναι ακροθιγώς το ακόλουθο:

i. Ούτε στον κτιστό κόσμο, ούτε στην Άκτιστο Θεότητα υπάρχει τί το ανυπόστατο.

ii. Ουσία και ενέργεια, είτε στον κτιστό κόσμο είτε στην Άκτιστο Θεότητα, υφίστανται μόνον ενυποστάτως και προσωπικώς.

iii. Ανυπόστατος φύσις ή ουσία δεν υπάρχει, ούτε στον κτιστό κόσμο, ούτε στον Άκτιστο Θεό.

iv. Ο Θεός είναι Μονάς και Τριάς συγχρόνως. Είναι προσωπικός και υποστατικός. Μονάς κατά την κοινή Ουσία και Ενέργεια, και Τριάς ως Πατήρ, Υιός και Πνεύμα.

v. Ο Θεός είναι Ένας διότι ο Είς Θεός Πατήρ, προσωπική και πηγαία Θεότης, γεννά αχρόνως τον Μονογενή Υιό του, ως τέλειο και ομοούσιο Θεό και εκπορεύει το Άγιο Πνεύμα του ως τέλειο και ομοούσιο Θεό εκ της Πατρικής του Ουσίας.

vi. Η Θεία Ουσία διακρίνεται αλλά δεν διαιρείται της Θείας Ενέργειας.

vii. Θεία Ουσία και Θεία Ενέργεια περιέχονται στις Θείες Υποστάσεις και δεν περιέχουν τις Υποστάσεις.

viii. Ο Θεός κατά την Ουσία του είναι άγνωστος. Γνωρίζεται μόνο κατά την Άκτιστο Ενέργειά του, όχι κατά την Άκτιστο ουσία του.

ix. Ο κτιστός κόσμος, χώρος, χρόνος, ύλη, ορατός και άορατος, δημιουργείται από την Αγία Τριάδα με τρόπο ακατανόητο και μυστήριο για τον άνθρωπο και τους αγγέλους, όχι εν χρόνω, αφού και ο χρόνος και οι αιώνες δημιουργούνται μαζί με τον χώρο και την ύλη εκ του μηδενός, εκ του μη όντος, από το απόλυτο τίποτε. Δεν υπήρχε, και άρχισε ξάφνου να υπάρχει.

χ. Ο Θεός δεν ήταν εκ της ουσίας του υποχρεωμένος να δημιουργήσει κτιστά όντα. Τα δημιουργεί δια των Ακτίστων και προσωπικών Ενεργειών του ελεύθερα και από αγάπη και όχι εκ προουπαρχούσης ύλης ή ιδέας. Η ύλη των ορατών όντων και των αγγέλων δημιουργείται. Δεν προϋπάρχει, αλλά δημιουργείται συγχρόνως με τις κτιστές υποστάσεις. Ο Τριαδικός Θεός καλεί τα όντα με το όνομα τους από το μη είναι στο είναι ως υποστάσεις.

xi. Ο Θεός δεν είναι αίτιος της πτώσης και του θανάτου των ανθρώπων στον κτιστό ορατό κόσμο, ούτε της πτώσης κάποιων αγγέλων στον αόρατο κόσμο. Η πτώση είναι αυτεξούσια αφού ο Θεός δημιουργεί αυτεξούσια και έλλογα προσωπικά όντα. Ο Θεός δεν δημιουργεί κόλαση και παράδεισο. Είναι ο ίδιος ως προσωπικός Θεός μόνον παράδεισος για όλα τα όντα και πλάσματά Του. Δεν τιμωρεί αλλά αγαπά και είναι δίκαιος. Η δικαιοσύνη του Θεού είναι η αγάπη του Θεού που σέβεται τη θέληση και την επιλογή των πλασμάτων του και δεν τα αναγκάζει να θέλουν να είναι κοντά του. Τα κρατά όλα διαρκώς στην αγκαλιά Του, ακόμη και τους δαίμονες και τους ανθρώπους που εκούσια υποτάσσονται στο κακό, και τους δίδει τη δύναμη να υπάρχουν στην αιωνιότητα ελεύθερα.

xii. Το κακό δεν υφίσταται ως ουσία. Μόνον το καλό υφίσταται. Το κακό είναι μεν πραγματικό, αλλά ως βούληση και προσωπική ενέργεια και διάθεση, όχι ως ουσία και υπόσταση.

ε) Στην Ορθόδοξη Εκκλησία υφίσταται Αποστολική διαδοχή. Ο Επίσκοπος είναι διάδοχος των Αγίων Αποστόλων και κατά χάριν τόπος και εικόνα Χριστού. Ο Επίσκοπος δεν εξουσιάζει την Εκκλησία και τον κόσμο αλλά τους υπηρετεί όλους κατά Χριστόν. Μιμείται τον Χριστό όπως οι Απόστολοι. Ο Επίσκοπος δεν είναι υπάλληλος του κράτους και του Καίσαρα, δεν είναι διαχειριστής εξουσίας κοσμικής, αλλά πνευματικής. Οι λαϊκοί χριστιανοί έχουν εξουσία να αναγνωρίζουν τον Επίσκοπο ως άξιο εν Αγίω Πνεύματι. Στην Ορθόδοξη Εκκλησία υπάρχει διαφάνεια. Οι Επίσκοποι δεν είναι διαχειριστές χρημάτων και περιουσιών, αλλά διδάσκουν και αγιάζουν δια των Αγίων Μυστηρίων τους πιστούς και φυλάσσουν τα Ορθόδοξα δόγματα της Εκκλησίας. Οι Επίσκοποι ως άνθρωποι μπορεί να σφάλουν. Γι' αυτό θα πρέπει να ασκούνται στη διαφάνεια και να μη διαχωρίζουν τους εαυτούς των από το όλο σώμα των πιστών, ιερέων, ηγουμένων, μοναχών και λαϊκών.

στ) Στην αιρετική Δύση διαμορφώθηκε μεταξύ άλλων η άποψη πως εκκλησία είναι μόνο το άγαμο ιερατείο. Αυτό είναι σαφώς μια άποψη αιρετική, η οποία μετά την Μεταπολίτευση αρχίζει να μεταφέρεται και να υποβόσκει και στην Ορθόδοξη Ανατολή. Οι Επίσκοποι εκλαμβάνουν τους εαυτούς των όλο και περισσότερο ως μικρούς και τοπικούς Πάπες και όχι ως Πατέρες του λαού. Και επειδή ο Πάπας ήταν Ορθόδοξος και ακολούθως βήμα προς βήμα έγινε αιρετικός, τίποτε δεν δεσμεύει και δεν αποκλείει να έχουμε και άλλες παπικού τύπου νέες πτώσεις μέσα στην Ορθόδοξη Ανατολή. Εξάλλου, έχουμε σύγχρονους Αγίους που μας λένε πως, θα ψάχνουν οι άνθρωποι να βρουν Ορθόδοξο ιερέα και Επίσκοπο σε εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά. Ευχόμεθα αυτό να μην πραγματοποιηθεί ποτέ. Όμως η τάση που έχει αρχίσει να αναπτύσσεται στην Ορθόδοξη Ανατολή δείχνει ότι είναι πολύ πιθανόν να οδεύσουμε προς τα εκεί. Γι' αυτό υπάρχουν όρια στην υπακοή. Όλο το σώμα των πιστών οφείλει να περιφρουρήσει την Ορθοδοξία, αν χρειαστεί ακόμη και από αιρετικούς ιερείς, Επισκόπους, Πατριάρχες. Ουδείς έχει εξασφαλίσει όσο ζει ότι θα μείνει στον δρόμο, του Χριστού. Ούτε τα ράσα ούτε τα πτυχία,

ούτε οι γνώσεις, ούτε ο ευσεβισμός και η ηθικολογία, ούτε τα εξωτερικά πράγματα μας κρατούν Ορθόδοξους. Έχουμε το παράδειγμα προς αποφυγήν, την Ουνία. Δεν θα δεχθούμε ως Έλληνες βαπτισμένοι Ορθόδοξοι να γίνουμε Ουνίτες. Θα αγωνιστούμε για το Ορθόδοξο ήθος και για την Αλήθεια της Εκκλησίας μας και θα ακολουθήσουμε μόνο τους Αγίους Επισκόπους, τους Αγίους Ιερείς και ασκητές.

Γι' αυτό η ευθύνη των ελληνικών Πατριαρχείων της Ανατολής, όπως και όλων των υπολοίπων Ορθόδοξων Πατριαρχείων, είναι τεράστια και ιστορικής σημασίας. Εάν η Ορθόδοξη Ανατολή πέσει στην αίρεση όπως έπεσε ο Πάπας, τότε θα τελειώσει και η ιστορία. Βεβαίως αυτό δεν θα συμβεί ποτέ, ακόμη κι αν υπάρξουν επιμέρους πτώσεις. Η Ορθόδοξη Εκκλησία όπως και ο ίδιος ο Ιδρυτής της, ο Θεάνθρωπος Κύριος Ιησούς Χριστός εξήλθε ίνα νικήσει και θα νικήσει, έστω εν μέσω μαρτυριών, όπως πάντα συνέβαινε στην ιστορία της, από την Πεντηκοστή μέχρι σήμερα.

12. Το αντίχριστο Τεχνικό Πνεύμα ως παναίρεση και άρνηση του Ζώντος Θεού

Ο καθηγητής Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, αείμνηστος Σπύρος Κυριαζόπουλος, σημειώνει:

«η Τεχνική δεν εμφανίζεται εις την εποχή μας ως ιδιότης απλώς και μόνο του τεχνίτου, αλλ' είναι η στάσις του ανθρώπου εντός του κόσμου... η τεχνική δεν είναι απλώς το σύνολο των μηχανικών αντικειμένων αλλ' ο τρόπος δια του οποίου δημιουργούνται τα σύγχρονα προβλήματα και η μέθοδος της λύσεώς των, από της απόψεως αυτής η τεχνική είναι η προϋπόθεσις της ανθρώπινης ουσίας. Ιδού διατί ο λόγος περί τεχνικής δεν αναφέρεται εις τα πράγματα αλλ' εις τον άνθρωπον. Δεν είναι λόγος περί τεχνικού έργου αλλά περί τεχνικού πνεύματος... δεν εδημιουργήθη το τεχνικό πνεύμα υπό των τεχνικών έργων αλλά τα τεχνικά έργα υπήρξαν ιστορική συνέπεια του τεχνικού πνεύματος. Δια να εμφανιστεί το τεχνικό πνεύμα εμεσολάβησε η ευρωπαϊκή αποπνευμάτωσις του κόσμου. Έπρεπε προηγουμένως η φύσις να χάση τον ιερόν της χαρακτήρα, βέβηλο και Άγιον να μην σταθμίζουν την συμπεριφορά, η γνώσις να συμπέση με την δύναμιν... έπρεπε να ταυτιστεί το νόημα της υπάρξεως προς την πρόοδο, την ικανότητα απαλλαγής εκ του παρελθόντος, ιδίως να χάση ο άνθρωπος την πίστιν του εις μίαν υπερβατικήν συμπαράστασιν... η ουσία της τεχνικής... ως υποκατάστατον της θρησκείας... ο άνθρωπος δεν έχει τεχνικά πράγματα αλλ' είναι το σύνολον των τεχνικών του πραγμάτων...» (*Η Καταγωγή του Τεχνικού Πνεύματος*, σ. 15, δεξ και βιβλιογραφία στο τέλος).

Όπως αποδεικνύει ο καθηγητής Κυριαζόπουλος το αντίχριστο τεχνικό πνεύμα για να εμφανιστεί στη Δυτική Ευρώπη έπρεπε πρωτίστως η Δύση να αφελληνιστεί και να απο-ορθοδοξοποιηθεί. Δηλαδή να αποκοπεί από την Ελλάδα και την Ορθοδοξία. Και αυτό συνέβη με τον Γερμανισμό και τον γερμανικό παπισμό, ο οποίος αρνείται την Ανατολή και κινείται στον αντίποδα της ελληνικής, της Ορθόδοξης Ανατολής και της Ορθόδοξης εκκλησίας. Σήμερα επείγει όσο ποτέ άλλοτε οι Επίσκοποι, οι ιερείς και οι θεολόγοι της Ορθόδοξης εκκλησίας, ιδίως στην Ελλάδα, να μελετήσουν τον καθηγητή **Σπύρο Κυριαζόπουλο**, (*Η Καταγωγή του Τεχνικού Πνεύματος, Προλεγόμενα εις την Ερώτησιν περί Θεού*) αλλά και τον **π. Ιωάννη Ρωμανίδη** (*Το προπατορικόν Αμάρτημα, Ρωμηοσύνη Ρωμανία Ρούμελη*), για να αντιληφθούν τα εξής: η **αποδοχή και η συνεργασία των ρασοφόρων που διοικούν την Εκκλησία της Ελλάδος** α) με όλες τις πρόσφατες ή και παλαιότερες ελληνικές κυβερνήσεις της Νέας Τάξης,

και β) με το δυτικό **οικουμενιστικό** και **πανθηρησκειακό** κίνημα που προωθεί η Νέα Τάξη παράλληλα με τον **μετανθρωπισμό**, την **αχρήματη οικονομία**, την παρέμβαση στο **ανθρώπινο γονιδίωμα** ή και στο γονιδίωμα των φυτών και των ζώων, και τέλος, ο απόλυτος έλεγχος της φύσης και του ανθρώπου, σώματος, ψυχής και πνεύματος, με τη θεοποιημένη **τεχνητή νοημοσύνη**, όλα αυτά συνιστούν **πλήρη εμπράγματα αίρεση και παναίρεση, εκκλησιολογική, Τριαδολογική, Χριστολογική, Πνευματολογική, ανθρωπολογική**, άρνηση της Σάρκωσης του Θεού, άρνηση της Ορθόδοξης θεολογίας και άρνηση όλων των θεμελιωδών δογμάτων της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Σήμερα όντως η τεχνική έχει φθάσει σε τέτοια δυνατότητα ώστε να μπορεί να κάνει «θαύματα». Η τεχνητή νοημοσύνη και όλη η τεχνολογία της πληροφορίας ως πέμπτη τεχνολογική επανάσταση σύνδεσης του ανθρώπινου σώματος με τη νανοτεχνολογία και τη νανοπληροφορική θα αποτελέσει τον μέγιστο πειρασμό του να νομίζει ο άνθρωπος πως έγινε Θεός. Όμως ο άνθρωπος έχει εκτός από σώμα και ψυχή. Εκεί το τεχνικό πνεύμα δεν μπορεί να εισέλθει επ' ουδενί. Ο Σατανάς θέλει να ελέγξει το Πνεύμα και τη βούληση του ανθρώπου μέσω του σώματος και μέσω της τεχνικής τροποποίησης του σώματος (ανθρώπινος εγκέφαλος, ανθρώπινο γονιδίωμα), διότι δεν έχει πρόσβαση στην ψυχή του ανθρώπου παρεκτός εάν ο άνθρωπος του παραδώσει ο ίδιος τη βούλησή του και την ελευθερία του. Γι' αυτό η ιεραρχία της Εκκλησίας οφείλει να προστατέψει με κάθε τρόπο το ανθρώπινο αυτεξούσιο, το ανθρώπινο σώμα και το ανθρώπινο πνεύμα.

Η ιατρική ως δήθεν προστασία της δημόσιας υγείας θα χρησιμοποιηθεί για τον τεχνικό έλεγχο του σώματος και της ψυχής του ανθρώπου. Ήδη ζήσαμε ιδίως στην Ελλάδα αυτήν την φρικιαστική και εφιαλτική εκδοχή της ιατρικής ως τρόπου εξαπάτησης του ανθρώπου να δεχθεί επέμβαση στο σώμα του χάριν δήθεν του κοινού καλού. Ακόμη και οι θεολόγοι και οι Επίσκοποι και οι ιερείς κατά πλειοψηφία παραδόθηκαν στο ψέμα της δήθεν υγείας και παραδόθηκαν στη Νέα Τάξη, διότι ξέχασαν τη βασική αρχή της θεολογίας περί της ελευθερίας του ανθρώπου και του αυτεξουσίου του. Είναι ο σύγχρονος πειρασμός να ζήσει οπωσδήποτε ο άνθρωπος χωρίς τον Λόγο του Θεού αλλά με τη δική του τεχνική δύναμη. **Εάν οι δάσκαλοι της Εκκλησίας μας, θεολόγοι, ιερείς, Επίσκοποι και ούτω καθεξής, είχαν ασκητική πείρα και αν είχαν βιωματική εμπειρία του Ζώντος Θεού ως Πρόσωπο, και εν Αγίω Πνεύματι παρουσία του ιδίου του Χριστού, δεν θα δεχόντουσαν αυτήν την εξαπάτηση του πονηρού πνεύματος με ενδυμασία δήθεν ιατρού και ιατρικής που δήθεν μας νοιάζεται.**

Ήδη, μια **ουσιώδης πτώση** της ιεραρχίας της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ελλάδος ήταν η πλήρης υποταγή της στη **νεοταξική σκηνοθετημένη και ψευδή κορωνοπανδημία**, όπου με εντολή των περισσότερων επισκόπων έκλεισαν οι εκκλησίες ακόμη και το Πάσχα και, πολύ χειρότερο, με δική των ευθύνη έστειλαν ενδεχομένως χιλιάδες ή και δεκάδες χιλιάδες ανθρώπων στον θάνατο, παροτρύνοντας τον κόσμο να αποδεχθεί ως δήθεν θείο δώρο και ως προστασία της υγείας του τα νεοταξικά πειραματικά και θανατηφόρα γενετικά εμβόλια. Τη στιγμή μάλιστα, που επιστήμονες διεθνούς κύρους, όπως ο **Μοντανιέ, ο Μπαγντί, ο Ιωαννίδης** και άλλοι, μας είχαν ενημερώσει για την **ψευδή και στημένη κορωνοπανδημία** και ότι τα **γενετικά εμβόλια θα συμβάλουν στον αποδεκατισμό της ανθρωπότητας**. Ήδη υπάρχουν επιστημονικές έρευνες που μιλούν για 12 τουλάχιστον εκατομμύρια θανάτων παγκοσμίως από τις παρενέργειες αυτών των διαβολικών σκευασμάτων. Και ακόμη δεν γνωρίζουμε τί θα ακολουθήσει στα επόμενα χρόνια.

Κατ'ουσίαν οι Ορθόδοξοι Επίσκοποι, ιερείς και θεολόγοι που συνεργάζονται και αποδέχονται και δεν κατανοούν το αντίχριστο και αιρετικά θεολογικό περιεχόμενο του σύγχρονου τεχνικού πνεύματος και του Αντίχριστου παγκόσμιου κινήματος της Νέας Τάξης, υπηρετούν μαζί με τους πολιτικούς, συνειδητά ή ασυνειδητά το αντίχριστο και δαιμονιώδες πνεύμα. Το οποίο επιδιώκει την πλήρη αλλαγή της ιστορίας του ανθρώπου και την επιστροφή της όχι απλώς στον μεσαίωνα των ιερών εξετάσεων και του παπικού ολοκληρωτισμού, αλλά πολύ πιο πίσω, στην εποχή των ανθρωποθυσιών σε τερατώδεις και απάνθρωπες θεότητες. Δηλαδή υπηρετούν ως εκκλησιαστικά πρόσωπα την πλήρη ανατροπή της Εκκλησίας του Χριστού και τον πλήρη διωγμό του Χριστού και του ανθρώπου από την ιστορία και τον κόσμο. Γι'αυτό επείγει η ειλικρινής μετάνοια της εκκλησιαστικής ιεραρχίας πριν η ιστορία της αποδώσει μεγάλες και ουσιαστικές ευθύνες για τη νεοελληνική κρίση και την επιχειρούμενη γενοκτονία των Ελλήνων.

Οι αιρέσεις αυτές, που δυστυχώς γίνονται σιωπηλά αποδέκτες από την επίσημη διοίκηση της Εκκλησίας της Ελλάδος, είναι προϊόν του δυτικού τεχνικού και παπικού πνεύματος. Είναι αιρέσεις ως προς την Αλήθεια του Ζώντος Τριαδικού Θεού και της Εκκλησίας Του, και δυστυχώς δεν είναι άλλο τίποτε από τη συνέχεια της αρχέγονης πτώσης του ανθρώπου και της αδυσώπητης και μανιώδους συνεχούς προσπάθειας του Σατανά να ελκύσει το ανθρώπινο πλάσμα στον τόπο του θανάτου και του οντολογικού αφανισμού του. Σήμερα, για όσους είναι ενήμεροι πνευματικά αλλά και επιστημονικά, πολιτικά, οικονομικά, κοινωνιολογικά, πολιτειολογικά και ανθρωπολογικά, ο Σατανάς με όλες τις πνευματικές δυνάμεις που τον ακολούθησαν στην πτώση του και τον υπηρετούν, επιτίθεται με νέα σφοδρότητα και σύγχρονη «τεχνογνωσία» στο ανθρώπινο γένος, προκειμένου να υποτάξει, με παγκόσμιες κυβερνήσεις, με τεχνητές νοημοσύνες, με ιατρικές τρομοκρατίες, με σχέδια γενετικής τροποποίησης όλης της φύσης και του ίδιου του ανθρώπου και μετανθρωπισμούς, τον όλο άνθρωπο στον θάνατο και τον αφανισμό του.

Μέρος αυτής της μοντέρνας επίθεσης του Σατανά στον άνθρωπο είναι και ο αφανισμός και η ακρήστευση της Ορθόδοξης Εκκλησίας μέσα σε θρησκευτικούς οικουμενισμούς και πανθησκείες. Το δαιμονιώδες και αντίθεο τεχνικό πνεύμα το οποίο γεννήθηκε στη Δύση πριν περίπου 10 αιώνες, συγχρόνως με την παπική αίρεση, έχει σήμερα προσλάβει τεράστιες διαστάσεις και αξιοποιείται από τον Σατανά και τα όργανά του για τον πλήρη έλεγχο του κόσμου, γη, ουρανός, θάλασσα, αλλά και του ανθρώπου, σώμα, ψυχή πνεύμα. Οι άνθρωποι και οι θρησκείες του κόσμου αγνοούν τη δύναμη του Σατανά να εξουσιάζει τα πνεύματα των ανθρώπων που δεν ζουν εν Χριστώ και εν τη Εκκλησία Του, και δια αυτών όλον τον κόσμο.

Μάλιστα δε, το ισχυρότερο όπλο του Σατανά είναι να κρύβεται και να πείθει τους ανθρώπους πως δεν υπάρχει. Όμως ο Χριστός φανέρωσε αλλά και ανέτρεψε τα έργα του πονηρού πνεύματος. Το μίσος, οι πόλεμοι, η βία, η αρχομανία, η εξυσιομανία, η υπερηφάνεια, η φιλοχρηματία, η φιλοδοξία, οι ιδεολογίες, οι παλαιές και οι σύγχρονες ιερές εξετάσεις, οι ποικίλες γενοκτονίες, οι παλαιές και οι σύγχρονες φεουδαρχίες – ιδεολογίες, οι μυστικές εταιρείες, τα κόμματα, οι θρησκείες, η επιστήμη, η τεχνολογία, η προπαγάνδα, η πολιτική και ό,τι άλλο που στρέφεται εναντίον του Χριστού και της Εκκλησίας του και καταργεί τον άνθρωπο ως πρόσωπο – εικόνα του Θεού, ως ελευθερία και ως αυτεξούσιο όν, υποτάσσοντάς τον σε εμφανείς ή αφανείς εξουσίες, δαιμονιώδεις και απρόσωπες, αυτό είναι το σημείο του Αντίχριστου πονηρού πνεύματος.

Αυτό που ζει σήμερα σε παγκόσμιο επίπεδο η ανθρωπότητα έχει δοκιμαστεί στο παρελθόν σε τοπικό επίπεδο με κάθε λογής θρησκευτικό, πολιτικό, οικονομικό ή στρατιωτικό ολοκληρωτισμό και απανθρωπισμό, από την εποχή των ιερών εξετάσεων του παπικού ολοκληρωτισμού, της αποικιοκρατίας και της δυτικής βαναυσότητας σε όλο τον πλανήτη, μέχρι τον Χίτλερ και τον Λένιν και όλα τα δικά τους επακόλουθα. Σήμερα σε παγκόσμιο επίπεδο δοκιμάζεται ο απόλυτος έλεγχος όλης της ανθρωπότητας από συγκεκριμένα παγκόσμια ολιγαρχικά και μισάνθρωπα πολιτικά κέντρα εμφανή ή μυστικά.

Τα κέντρα αυτά μέσω της χειραγώγησης της πολιτικής, της επιστήμης, της τεχνολογίας, της υγείας και της ιατρικής της ενέργειας, της δημοσιογραφίας, της οικονομίας, του χρήματος, της πληροφορίας, της παιδείας, της μόδας, των θρησκειών, επιδιώκουν να εγκαθιδρύσουν μια **παγκόσμια αλλά καλά κρυμμένη δικτατορία**, όπου ο άνθρωπος δεν θα έχει τίποτε δικό του, ούτε την πατρίδα του, ούτε την πίστη και τη θρησκεία του, ούτε το σώμα του, ούτε την ψυχή του, ούτε το πνεύμα του. Αυτή η επερχόμενη παγκόσμια διακυβέρνηση και παγκοσμιοποίηση, είναι το κρυστάλινο παλάτι που περιγράφει ο Ντοστογιέφσκι στα έργα του, το οποίο θα είναι η απόλυτη φυλακή του ανθρώπου, αλλά και ο σύγχρονος Ιεροεξεταστής που πάλι περιγράφει ο ίδιος στους Αδελφούς Καραμαζώφ. Τόσο η σημερινή Κίνα όσο και η προηγηθείσα μακρά σοβιετική περίοδος καθώς και η σύντομη ναζιστική Γερμανία αποτέλεσαν και αποτελούν τον πρόδρομο της επερχόμενης παγκόσμιας φυλακής που ζούμε σήμερα, την υλοποίηση της οποίας βέβαια δεν αντιλαμβανόμαστε οι περισσότεροι, ιδίως στην Ελλάδα.

13. Χάραγμα και Παγκόσμια Ναζιστικοποίηση και Σοβιετοποίηση: «Εσένα σε πιστεύω, αυτούς εκεί δεν τους πιστεύω!»

Στη σοβιετική περίοδο η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας διχάστηκε. Μεγάλο μέρος των ιεραρχών υπέκυψε στον ένα ή τον άλλο ή και σε όλους τους πειρασμούς που δέχτηκε ο Χριστός στην έρημο από τον Σατανά. Οι ιεράρχες που δεν υπέκυψαν και δεν έκλιναν γόνυ στον Καίσαρα του σοβιετικού κράτους διώχθηκαν, εξορίστηκαν, φυλακίστηκαν στα Γκουλάγκ, δολοφονήθηκαν, υπέφεραν, με κορυφαίο παράδειγμα τον Άγιο Λουκά τον Ρώσο. Έτσι, ο άθεος αξιωματούχος που ανέκρινε επί ώρες στο γραφείο του τον Άγιο Λουκά, διαπιστώνοντας το μεγαλείο του ανθρώπου, ήρθε σε κρίση με τον ίδιο τον εαυτό του, στάθηκε σιωπηλός λίγη ώρα μπροστά στο παράθυρο του γραφείου του και ομολόγησε: **«Εσένα σε πιστεύω. Αυτούς εκεί δεν τους πιστεύω. Και έδειξε την Εκκλησία των προσκνημένων στον Καίσαρα ρασοφόρων»**. Ιδού η νίκη της Ορθοδοξίας. Ιδού η νίκη των μαρτύρων. Ιδού η νίκη του Χριστού επί του κόσμου. *Ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον* (Κατά Ιωάννην, 16:33).

Το ίδιο θα συμβεί, και συμβαίνει και σήμερα και στην Ελλάδα, όπου η αντίχριστος Νέα Τάξη ασκεί γενοκτονία εναντίον του ελληνικού λαού και επιδιώκει να εκδιώξει τον Χριστό και τους Έλληνες από την Ελλάδα και την ιστορία. Και αυτό δυστυχώς με την συνεργασία της ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, εκτός ελαχίστων περιπτώσεων που έδειξαν ανυπακοή. Το αντίχριστο πνεύμα έκλεισε τις εκκλησίες με ψευδείς πανδημίες, κατήργησε την Κυριακή της Αναστάσεως περιορίζοντάς την στο ιουδαϊκό Πάσχα του Σαββάτου, δολοφόνησε χιλιάδες ανθρώπους με χιτλερικά ιατρικά πρωτόκολλα του ΠΟΥ και με δηλητήρια σε υποχρεωτικές πειραματικές ενέσεις (δήθεν εμβόλια), όπως συνέβαινε στα ναζιστικά και τα σοβιετικά στρατόπεδα, ενώ τώρα ετοιμάζει τα ακόμη χειρότερα, κλειδώνοντας τον άνθρωπο στη φυλακή ενός αριθμού ταυτότητας με τον οποίο θα ελέγχεται το σώμα, η ψυχή, το πνεύμα του.

Ο άνθρωπος πλέον δεν είναι πρόσωπο ζωντανό, αλλά αριθμός απρόσωπος. Αυτό αλήθεια δεν είναι αίρεση εκκλησιολογική; Πώς την ανέχονται οι σεβαστοί ιεράρχες μας; Μάλιστα έτρεξαν πρώτοι κάποιοι από αυτούς να δώσουν το παράδειγμα υποταγής στο αντίχριστο πνεύμα, παίρνοντας τώρα τις τσιπαρισμένες ταυτότητες της ντροπής και χθες τα πειραματικά εμβόλια. Κατ'ουσίαν ο Αντίχριστος είναι παρών πάντα. Πολλοί αντίχριστοι γεγόνασι. Όμως αυτό που σήμερα ζούμε και θα ζήσουμε πιο πολύ εμείς και τα παιδιά μας είναι πρωτόγνωρο. Το **χάραγμα** έχει ουσιαστικά ήδη αρχίσει να πραγματοποιείται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Από τη στιγμή που καταργείται το αυτεξούσιο των ανθρώπων και αναγκάζονται οι άνθρωποι να δεχθούν να συμβιβαστούν με τη Νέα Τάξη, δεχόμενοι τη διαρκή και πλήρη αστυνόμευσή των και περιφρούρησή των με σύγχρονες τεχνολογίες, ακόμη και τη **γενετική τροποποίησή τους** με γενετικά εμβόλια και ό,τι άλλο, προκειμένου να επιβιώσουν, να έχουν τροφή, φάρμακα και ιατρική περίθαλψη, να ταξιδεύσουν να εργαστούν και ούτω καθεξής, αυτό είναι και το όντως χάραγμα. Η Αποκάλυψη του Ιωάννου άρχισε να συμβαίνει. Βεβαίως, θα έρθει και το χάραγμα επί του σώματος, αν δεν έχει ήδη έρθει με τα γενετικά εμβόλια, τα οποία περιέχουν νανοτεχνολογία που κάνει το χάραγμα του Αντίχριστου στο γενετικό υλικό, όπως το έχει γράψει η Αποκάλυψη. Όμως το χάραγμα του πνεύματος είναι ήδη παρόν. Ήδη έχουμε αποδεχθεί ότι ο άνθρωπος δεν θα είναι **πρόσωπο αυτεξούσιο, με ελευθερία σκέψης, κίνησης, δράσης, αλλά ένας αριθμός και ένα ανθρωπο-ρομπότ πλήρως ελεγχόμενο από την τεχνητή νοημοσύνη**. Τί άλλο περισσότερο χρειαζόμαστε σήμερα για να αντιληφθούμε ότι το αντίχριστο πνεύμα έχει εισβάλει με ορμή στη ζωή του σύγχρονου ανθρώπου;

Για τον λόγο αυτόν επείγει η Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος άμεσα να τοποθετηθεί για όλα αυτά τα γεγονότα που καταργούν τον άνθρωπο ως αυτεξούσιο πλάσμα και εικόνα Θεού. Η ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος επείγει να προστατέψει τον ελληνικό λαό από την αντίχριστο Νέα Τάξη που θέλει να καθορίσει και να ελέγξει το σώμα, την ψυχή και το πνεύμα μας. Η Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος οφείλει να περιφρουρήσει το Σύνταγμα, την ελευθερία και το αυτεξούσιο των ανθρώπων έναντι της κομματοκρατίας και της εκλόγιμης πολιτικής δικτατορίας που εκ των έσω καταλύει την ελληνική Πολιτεία και την δημοκρατία. Η ηγεσία της Εκκλησίας της Ελλάδος οφείλει να προστατέψει την Ελλάδα από την ισλαμοποίησή της, να προστατέψει τον ελληνικό λαό από την εξελισσόμενη γενοκτονία του, πνευματική, πολιτισμική, δημογραφική, και τη βίαιη αντικατάσταση των Ελλήνων από άλλους λαούς. Το κυριότερο δε όλων είναι η **δυτικοποίηση, η αποελληνοποίηση και απορθοδοξοποίηση της Ελλάδας και του ελληνικού λαού και η βαθμιαία υποταγή της Εκκλησίας της Ελλάδος, όπως και όλης της Ελλάδος στην επιβαλλόμενη Νέα Παγκόσμια Τάξη και παγκόσμια διακυβέρνηση των λαών της γης**. Γι' αυτό επείγει η Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος να λάβει άμεσα θέση και να καλέσει τον ελληνικό λαό σε καθολική αντίσταση απέναντι στη συνταγματική εκτροπή που έχει καταγγείλει επανειλημμένα ο συνταγματολόγος καθηγητής Γιώργος Κασσιμάτης.

14. Ορθόδοξος Ανατολική Εκκλησία: η μόνη αληθής Εκκλησία και η μόνη αδιάψευστος ελπίδα του ανθρώπου

Η Εκκλησία του Χριστού λειτούργησε εξ αρχής ως δύναμη ελευθερίας του ανθρώπου από κάθε θάνατο, εμφανή ή αφανή, σωματικό ή ψυχικό και πνευματικό. Η Εκκλησία του Χριστού έδωσε και δίδει στον άνθρωπο την ανθρωπινή, ή ορθότερα, τη θεανθρώπινη αξιοπρέπειά του και

ελευθερία του από κάθε δουλεία, εξωτερική ή εσωτερική και από κάθε θάνατο, σωματικό, ψυχικό, πνευματικό. Ο Σαρκωμένος Λόγος Χριστός, ο Εις της Τριάδος, ο τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, ο Υιός της Παρθένου, ο απαύωρ εκ Μητρός και αμήτωρ εκ Πατρός, είναι σαφώς το τέλος, το νόημα και το πλήρωμα της ιστορίας. Διότι ο Χριστός είναι η μόνη αιτία και πηγή τελείας Αγάπης, τελείας Αλήθειας, τελείας Ομορφιάς, τελείας Ελευθερίας, τελείας Καλοσύνης, τελείας Υπάρξεως και Ζωής.

Πολλοί άνθρωποι ζητούν αποδείξεις περί του Χριστού. Όμως ο Χριστός δεν αποδεικνύεται αλλά αποδεικνύει. Ο Χριστός είναι η βάση και η προϋπόθεση κάθε λογικής απόδειξης. Δια του Χριστού το ανθρώπινο πνεύμα εργάζεται και αληθεύει. Πριν ο άνθρωπος συναντηθεί με τον Χριστό εν τη Εκκλησία Του είναι νεκρός, ψευδής και ανύπαρκτος εν θανάτω. Όταν όμως συναντηθεί με τον Χριστό εν τη Εκκλησία και εν τοις Μυστηρίοις Του, τότε αρχίζει να ζει, να υπάρχει, να βλέπει, να ακούει, να αισθάνεται, να αγαπά. Τότε ο άνθρωπος γίνεται αιώνιος εν Χριστώ στο σώμα, στην ψυχή και το πνεύμα.

Όταν ο άνθρωπος συναντηθεί με τον Χριστό εν τη Εκκλησία και εν τοις Μυστηρίοις του, όταν αισθανθεί το θείο χάδι και τη θεία αγκαλιά, το θείο φιλί, τότε ελευθερώνεται από τα δεσμά του θανάτου και του Σατανά, τότε αποκτά θεία δύναμη, θεία σοφία και θεία ζωή. Τότε ο άνθρωπος εισέρχεται στην περιοχή του Θεού και Ακτίστου Φωτός. Τότε ανέρχεται στο Όρος της Μεταμορφώσεως και βεβαιώνεται μαζί με τους Προφήτες και τους Αποστόλους ότι ο Χριστός είναι ο Όντως και ο Μόνος Θεός που ήρθε στον χώρο και τον χρόνο εν σώματι και εν μορφή ανθρώπου. Τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος. Ο όντως Θεός που κρατά τα σύμπαντα στα χέρια του και στην αγκαλιά του ως φιλόστοργος μήτηρ που κρατά στην αγκαλιά της το παιδί της, είτε αυτό την αγαπά και την αναγνωρίζει, είτε όχι. Ο Χριστός είναι ο όντως Θεός που δίδει στον άνθρωπο εξ αρχής όλη την ανθρώπινη φύση του, ελεύθερη από καθε φτώχεια, από κάθε ασθένεια, από κάθε αμαρτία, από κάθε περιορισμό, από κάθε θλίψη, από κάθε στεναχώρια, από κάθε μοναξιά, από κάθε δυστυχία. Και αν ο άνθρωπος είναι δεκτικός, ο Χριστός τον καθιστά θεόν κατά χάριν.

Ο Χριστός είναι ο όντως φίλος και μανικός εραστής του κάθε ανθρώπου, που ξαναχτίζει και ανακαινίζει το σώμα του ανθρώπου, ξαναχτίζει και ανακαινίζει την ψυχή και το πνεύμα του ανθρώπου. Ο Χριστός είναι ο όντως Θεός και βασιλέας του κόσμου που μαζεύει τον ναυαγό άνθρωπο από το πέλαγος της φθοράς και του αφανισμού και τον επανακαθιστά βασιλέα και πλήρη φωτός. Όπως δε ο Χριστός, έτσι και η Εκκλησία του εν Αγίω Πνεύματι περισυλλέγει κάθε άνθρωπο ναυαγό στον χώρο και τον χρόνο και του ξαναδίδει ζωή, την όντως ζωή, του ξαναδίδει βασιλεία, αγάπη, γνώση, σοφία, ομορφιά, την όντως βασιλεία, την όντως αγάπη, γνώση, σοφία, ομορφιά και ζωή.

Στη συζήτηση του Αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ με τον μαθητή του, Μοτοβίλωφ, αλλά και στη ζωή όλων των Αγίων ανδρών και γυναικών και μαρτύρων του Χριστού, φανερώνεται το άπειρο εν Χριστώ μεγαλείο της Εκκλησίας του Χριστού και το μεγαλείο των Αγίων του που ως ουράνια άστρα καταλάμπουν τον θόλο της Εκκλησίας εμψυχώνοντας τους ανθρώπους που αγωνίζονται να ξεφύγουν από τα δεσμά του θανάτου και του αφανισμού των.

Δεν υφίστανται ανυπόστατες ουσίες, ενέργειες, ψυχές, πνεύματα κι εν γένει, ανυπόστατα όντα. Τα πάντα είναι υποστατικά και ενυπόστατα, είτε στον κτιστό κόσμο είτε στον Άκτιστο Θεό. Ομοίως, δεν υφίστανται άμορφες ενέργειες, άμορφος ύλη και άμορφο πνεύμα. Τα πάντα είναι μορφές ενυπόστατες. Γι' αυτό όλες οι θρησκείες είναι ψεύδος. Προ Χριστού οι θρησκείες είχαν κάποια σχετική αξία. Τώρα, μετά Χριστόν οι θρησκείες είναι

άχρηστες, άκαρπες όπως η άκαρπος συκή που καταράστηκε ο Κύριος. Μετά τον Χριστό όλες οι θρησκείες που αρνούνται τον Χριστό είναι δαιμονιώδεις ανθρώπινες καταστάσεις. Διότι η μόνη αδιάψευστος αλήθεια στον ορατό και άορατο κόσμο είναι ο Θεάνθρωπος Χριστός και η Εκκλησία – Σώμα Άγιο του Χριστού.

Τό μυστήριο τούτο μέγα έστίν (Προς Εφεσίους, 5:32). *Θεός έφανερώθη έν σαρκί* (Προς Τιμόθεον Α', 3:16). *Και ό λόγος σάρξ έγινετο* (Κατά Ιωάννην, 1:14). Μετά τους Αγίους Αποστόλους δόθηκε στους Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας το χάρισμα να κατανοήσουν, να γνωρίσουν και να περιγράψουν με ανθρώπινη γλώσσα αυτό το υπέρτατο Μυστήριο της του Θεού Λόγου Σαρκώσεως που δεν είναι άλλο από το Μυστήριο της του Χριστού Εκκλησίας. Έτσι, έχουμε το τέλει επίτευγμα της **Ορθόδοξης Θεολογίας που μετά τους Καππαδόκες Πατέρες ολοκληρώθηκε με τον Άγιο Γρηγόριο Παλαμά και τον Άγιο Μάρκο τον Ευγενικό σε ένα Μοναδικό, Πλήρες και Αυτοσυνεπές Θεολογικό Μνημείο που οδηγεί κάθε άνθρωπο που το επιθυμεί στα εσώτερα καταπετάσματα του Μυστηρίου της Ορθόδοξης Εκκλησίας.** Σαφώς, η Εκκλησία του Χριστού πορεύεται νικηφόρα στον χώρο και τον χρόνο εν μέσω μεγάλων διωγμών και δοκιμασιών, εξωτερικών αλλά και εσωτερικών. Ο Σατανάς μισεί τον Χριστό και την Εκκλησία του και επιδιώκει με κάθε τρόπο, εκ δεξιών και εξ αριστερών, να την πολεμά.

15. Συμπεράσματα: Αντίσταση υπέρ της Εκκλησίας, υπέρ του ανθρώπου και της θεόσδοτης αλήθειάς του

Συμπυκνώνοντας τα προηγούμενα συμπεραίνουμε το ακόλουθο **θεμελιώδες θεώρημα**. Η σημερινή παγκόσμια κρίση και σύγκρουση που εγκυμονεί τον παγκόσμιο αφανισμό του πολιτισμού και του ανθρώπου είναι αποτέλεσμα της **δυτικής παπικής απόκλισης** και της δυτικής αίρεσης από την **Ορθόδοξη Ανατολή**. Μάλιστα, σε μια βαθύτερη κατανόηση της παγκόσμιας ιστορίας πνευματικοί αίτιοι ακόμη και της δυτικής αίρεσης από την Ορθόδοξη Ανατολή είναι δυστυχώς οι Έλληνες και οι ελληνίζοντες, μαζί με τους ιουδαΐζοντες που δημιούργησαν τις πηγαίες ανατολικές αιρέσεις του **Γνωστικισμού, του Νεοπλατωνισμού, του Μονοφυσιτισμού, του Μονοθελητισμού, του Μονοενεργητισμού** και ούτω καθεξής. Έτσι, η **γερμανική αίρεση του φεουδαρχικού παπισμού** που καθορίζει την ιστορία της Δύσης και μέσω αυτής διαμορφώνει και επηρεάζει την παγκόσμια ιστορία, δεν είναι άλλο από τη νεοπλατωνική αίρεση που μέσω του ιερού Αυγουστίνου θα καθορίσει το γερμανικό πνεύμα και τη γερμανική Δύση. Βέβαια, ο ιερός Αυγουστίνος αγωνίστηκε για την Ορθοδοξία, αλλά λόγω άγνοιας της ελληνικής γλώσσας και της θεολογίας των Ελλήνων Πατέρων της Ανατολικής Εκκλησίας παγίδευσε τη φιλοσοφική, πνευματική και θεολογική σκέψη της Δύσης στον αιρετικό, **ουσιοκρατικό και νοησιαρχικό νεοπλατωνισμό**. Ενώ ο ιερός Αυγουστίνος δεν ήταν ο ίδιος αιρετικός, η διδασκαλία του ωστόσο είναι εν πολλοίς δυνάμει αιρετική και αιτία όλης της δυτικής αίρεσης.

Η γερμανική αυτοκρατορία κατά τη διαμόρφωσή της ως αντίποδας και αποκοπή της γερμανικής Δύσης από την Κωνσταντινούπολη θα χρησιμοποιήσει όλες τις λανθασμένες απόψεις του ιερού Αυγουστίνου για να ανταγωνιστεί πολιτικά την Ανατολή και να κατηγορήσει όλη την Ανατολική Χριστιανωσύνη ως αιρετική. Θα αλλάξει δε όλα τα ιστορικά ονόματα για να επιβάλει τη δυτική εκδοχή πως γνήσιος διάδοχος της Ορθόδοξης χριστιανωσύνης είναι η Αγία Γερμανική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και το Βατικανό, ενώ η

χριστιανική Ανατολή που δεν ακολούθησε τη σχολαστική θεολογία αποκόπηκε από τον γνήσιο και Ορθόδοξο χριστιανισμό του οποίου τώρα μόνος θεματοφύλακας είναι ο Πάπας. Γι' αυτό και όλη η ανθρωπότητα οφείλει να υποταχθεί στον Πάπα. Η δυτική αυτή αντίληψη θα αποτελέσει τη βάση της μέχρι σήμερα αντιπαράθεσης Δύσης και Ανατολής και θα εκθρέψει τη δυτική αντίληψη πως όλη η γη ανήκει στον Πάπα και τους δυτικούς αυτοκράτορες που υποτάσσονται σε αυτόν. Και όταν θα αυτονομηθεί η δυτική πολιτική από τον Πάπα, η Δύση θα συνεχίσει να θεωρεί εαυτήν νόμιμο κυρίαρχο όλης της γης. Βέβαια, ουδέποτε η δυτική φεουδαρχία έπαψε να κινεί τα νήματα της παγκόσμιας κυριαρχίας, ακόμη και όταν φαινομενικά κυριάρχησε μετά την Αναγέννηση και τον Διαφωτισμό η κρατική αποκέντρωση με τα μεγάλα εθνικά κράτη, Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία, κλπ. Στην ουσία, οι λεγόμενες δυτικές δημοκρατίες ουδέποτε έπαψαν να θεωρούν η κάθε μια τον εαυτό της νόμιμο διάδοχο του Πάπα και νόμιμο ιδιοκτήτη όλης της γης. Ο εμφύλιος πόλεμος στην Ευρώπη που θα εξελιχθεί αργότερα και μέχρι σήμερα σε παγκόσμιο πόλεμο, ήταν για το ποιός θα είναι ο επικυρίαρχος του κόσμου.

Έτσι, η δυτική προσπάθεια απεγκλωβισμού από την παπική φεουδαρχική αίρεση, με τη δυτική Αναγέννηση και τον Διαφωτισμό θα εγκλωβιστεί εκ νέου στον αιρετικό νεοπλατωνισμό του Πλήθωνα και άλλων Ελλήνων λογίων του Βυζαντίου, οι οποίοι είχαν αποκοπεί από το ορθόδοξο εκκλησιαστικό βίωμα, την **Ορθόδοξη Ανατολική Θεία Λειτουργία και την Ασκητική Γνωσιολογία**, και θα επανέλθουν στον αρχαίο νοησιαρχικό Γνωστικισμό, Νεοπλατωνισμό και λοιπές αρχαίες ελληνικές και ελληνίζουσες αιρέσεις. Η παπική σχολαστική παράδοση θα συνεχίσει να καθορίζει πολιτιστικά, πνευματικά και πολιτικά τη Δύση μέσω της Αναγέννησης και του Διαφωτισμού, αφού θα διατηρηθούν τα βασικά χαρακτηριστικά της παπικής αίρεσης περί αλαθήτου και παγκόσμιας κυριαρχίας. **Όπως εξηγεί ο Άρνολντ Τόινμπη: «αυτή η ομόκεντρος επίθεση της μοντέρνας Δύσεως κατά του ισλαμικού κόσμου είναι μέρος ενός μεγαλύτερου και φιλοδοξότερου κινήματος δια του οποίου ο δυτικός πολιτισμός δεν σκοπεύει σε τίποτε ολιγώτερον από την ενσωμάτωσιν ολοκλήρου της ανθρωπότητος εις μίαν μεγάλην κοινωνίαν και τον έλεγχο παντός πράγματος επί της γης, εις τον αέρα, και εις την θάλασσαν, το οποίο δύναται η ανθρωπότης να εκμεταλλευθή μέσω της μοντέρνας δυτικής τεχνικής»** (Δες περισσότερα στο βιβλίο *Ρωμηοσύνη Ρωμανία Ρούμελη* του π. Ιωάννου Ρωμανίδου).

Έτσι εξηγείται πώς η Νέα Παγκόσμια Τάξη δεν είναι τίποτε άλλο από το αρχαίο σχέδιο του γερμανισμού και του αιρετικού παπισμού για **παγκόσμια κυριαρχία**. Γι' αυτό η υποταγή της ελλαδικής Ορθοδοξίας μέσω των Επισκόπων της και των ιστορικών ελληνικών Πατριαρχείων, μετά τη δολοφονία του Καποδίστρια, στο φραγκεμένο νεοταξικό και δυτικότερο ελληνικό κράτος είναι ο προθάλαμος της ελληνικής αιρετικής Ουνίας, η οποία πρέπει να αναχαιτιστεί με κάθε τρόπο από τους αληθώς Ορθόδοξους Πατριάρχες, Επισκόπους και ιερωμένους και τον πιστό Ορθόδοξο ελληνικό λαό.

Αντίθετα, το αρχαίο γνήσια ελληνικό και κλασικό πνεύμα των προσωκρατικών, και των Αθηναίων φιλοσόφων, Σωκράτη, Πλάτωνα Αριστοτέλη, θα οδηγηθεί στην Ορθόδοξη Εκκλησία και θα αξιοποιηθεί από τους Έλληνες Πατέρες, με κορυφαίους τον Μέγα Αθανάσιο, τους Καπαδόκες και ακολούθως όλους τους μεγάλους Έλληνες θεολόγους και Ορθόδοξους φιλοσόφους, Άγιο Διονύσιο Αεροπαγίτη, Άγιο Μάξιμο Ομολογητή, Άγιο Ιωάννη Δαμάσκηνο, Άγιο Γρηγόριο Παλαμά, Άγιο Συμεών Νέο Θεολόγο, Άγιο Μάρκο Ευγενικό, και πολλούς άλλους, και θα συντελεστεί η **μεγαλύτερη φιλοσοφική, επιστημονική, εκκλησιολογική και θεολογική επανάσταση όλων των αιώνων**. Αυτή δεν είναι άλλη από το αποκαλυφθέν υπό του

Αγίου Πνεύματος πλήρες και αυτοσυνεπές πνευματικό – θεωρητικό οικοδόμημα της Ορθόδοξης θεολογίας – φιλοσοφίας της Ορθόδοξης Ανατολικής Εκκλησίας.

Γι' αυτό τα ιστορικά Ορθόδοξα ελληνικά Πατριαρχεία, Κωνσταντινουπόλεως, Αντιοχείας, Ιεροσολύμων και Αλεξάνδρειας μετά την αποκοπή από την Ορθόδοξη Ανατολή του Πατριαρχείου της Ρώμης, έχουν σήμερα τεράστια **ιστορική ευθύνη** να οδηγήσουν όλη την Ορθόδοξη Ανατολή, ελληνική και ρωσική – σλαβική, αλλά και την απανταχού Ορθοδοξία, στην όντως **Ενότητα** που ο Χριστός έφερε στη γη, *ἵνα πάντες ἐν ᾧσι* (Κατά Ιωάννην, 17:21). Έτσι η Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία, εάν διατηρήσει τη δική της ενότητα, θα εμπνεύσει στη Δύση και σε όλο τον δυτικοποιημένο Κόσμο, το Ορθόδοξο Πνεύμα της Εκκλησίας του Χριστού. Έτσι θα επιτευχθεί η **ενότητα όλων των χριστιανών**, εν Αληθεία και εν Χριστώ, και όχι με την επιχειρούμενη αιρετική πανθησκεία του οικουμενισμού. Αυτή δε η ενότητα εν Χριστώ των ορθοδόξων και όλων των Χριστιανών μπορεί να οδηγήσει όλη την ανθρωπότητα στον Χριστό. Αυτό είναι το χρέος όλων των Ορθοδόξων. Να ορθοδοξοποιήσουν και να Χριστοποιήσουν όλη την ανθρωπότητα και όλη την ιστορία. Αυτό το έργο επείγει όσο ποτέ άλλοτε σήμερα, πριν θρηνήσουμε πάνω στα ερείπια όλου του πλανήτη που θα προκληθούν από την **αποστασία της Δύσης από την Ορθόδοξη Ανατολή**.

Εάν οι Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας μας μας άφησαν εν **Αγίω Πνεύματι** ως κληρονομιά **μια τελεία διατύπωση της διδασκαλίας της Εκκλησίας, ως Ορθόδοξη Τριαδολογία, Χριστολογία, Πνευματολογία, ανθρωπολογία, με όλες τις θεολογικές διακρίσεις και ενώσεις που εδιδάχθησαν οι ίδιοι από το Άγιο Πνεύμα**, τότε η ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος αλλά και όλα τα ελληνικά Πατριαρχεία έχουν τεράστια ιστορική ευθύνη απέναντι σε όλη την ανθρωπότητα και όλη την ιστορία να διαφυλάξουν και να μεταδώσουν αυτήν την πνευματική κληρονομιά αναλλοίωτη και άφθαρτη. Τα Ορθόδοξα ελληνικά πατριαρχεία Κωνσταντινουπόλεως, Αντιοχείας, Ιεροσολύμων και Αλεξάνδρειας οφείλουν να καινοτομήσουν τον λόγο της Αληθείας, όπως έκαναν μέχρι σήμερα και να συνεργαστούν με όλα τα νεότερα Ορθόδοξα Πατριαρχεία και Εκκλησίες, προκειμένου:

I. Να εξαλειφθεί κάθε ανταγωνισμός μεταξύ των Ορθοδόξων και οι απανταχού της γης επιμέρους Ορθόδοξες Εκκλησίες να διασώσουν, ενδυναμώσουν και πραγματοποιήσουν την εν Χριστώ ενότητά των. Η ενότητα της Εκκλησίας δεν παράγεται από την ύπαρξη του πρωτείου και του πρώτου, ή εκ των Συνόδων. Η ενότητα της Εκκλησίας παράγεται από τη συνεχή παρουσία μέσα στο σώμα της του Ιδίου του Χριστού και όλης της Αγίας Τριάδος εν Αγίω Πνεύματι. Ο πρώτος είναι πάντα πρώτος μεταξύ ίσων. Η Εκκλησία εικονίζει την Αγία Τριάδα δια του Χριστού, ως εικόν του Χριστού, και όχι δια του πρώτου και του πρωτείου. Μόνο ο Χριστός είναι εικόν του Πατρός. Ο Επίσκοπος και ο Πατριάρχης και ο Πάπας πριν την πτώση του και του χωρισμού του από την Ορθόδοξη Καθολική Εκκλησία του Χριστού, όλοι αυτοί είναι εικόνες του Χριστού ως έχοντες την Αποστολική διαδοχή και όχι ως εικόνες του Θεού Πατρός. Μόνον ο Χριστός εικονίζει τον Πατέρα Του. Το κτιστό ουδέποτε εικονίζει το Άκτιστο, είτε ως Επίσκοπος είτε ως Πατριάρχης, είτε ως Πάπας είτε ως πρώτος. Αυτή η μορφή θεολογίας του πρώτου και του πρωτείου είναι κρυπτοειδωλολατρία και αίρεση πασιφανής.

II. Με αληθινά πατρική και αδελφική ευθύνη, φροντίδα και αγάπη να εργαστούν προκειμένου όλοι οι λοιποί μη Ορθόδοξοι χριστιανοί σε όλο τον κόσμο να αντιληφθούν

πως η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, δηλαδή η μόνη Αληθής Εκκλησία του Χριστού, που διατήρησε αναλλοίωτη τη διδασκαλία του Χριστού και την διδασκαλία των Αγίων Αποστόλων δεν είναι άλλη από την Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία.

III. Να γίνει σε όλους σαφές πως κάθε εγκόσμια ανθρώπινη εξουσία, τεχνική, πολιτική ή θρησκευτική, σε Ανατολή και Δύση, δεν μπορεί να υπερισχύσει και να επιβληθεί, μέσω οιασδήποτε μορφής παγκοσμιοποίησης, επί της Αληθείας του Χριστού, του Μόνου Αληθινού Μεσσία, Βασιλέα και Σωτήρα της ιστορίας και του ανθρώπου. Ο άνθρωπος με δικά του μέσα και χωρίς τον Χριστό δεν μπορεί ούτε να ζήσει ούτε να είναι ελεύθερος: *ὅτι χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν* (Κατά Ιωάννην, 15:5).

IV. Να γίνει σε όλους αντιληπτό ότι τα νεοταξικά παγκόσμια σχέδια για μια παγκόσμια κυβέρνηση και παγκόσμιο έλεγχο, υλικό, πολιτιστικό, πνευματικό, δεν μπορούν να επιβληθούν επί της θεμελιώδους Ορθοδόξου Πίστης και Αποκαλύψεως πως ο Χριστός είναι το μόνο νόημα και το μόνο πλήρωμα της ανθρώπινης ιστορίας. Ο Μόνος Αληθινός και τέλειος Θεός. Ο Εἷς της Τριάδος που κατήλθε εκ των ουρανών, σαρκώθηκε δια της Παναγίας Παρθένου, δίδαξε, Σταυρώθηκε, Αναστήθηκε και Ανελήφθη στους Ουρανοὺς, αφού υποσχέθηκε ότι δεν θα αφήσει ορφανή την Εκκλησία του, αλλά θα στείλει το Παράκλητο Πνεύμα που θα την οδηγήσει σε όλη την Αλήθεια, όπως έγινε αληθινά με την Πεντηκοστή.

V. Να πραγματοποιηθεί αυτό που ο Χριστός ζήτησε από τους Αποστόλους πριν αναληφθεί στον Ουρανό. Να διδαχθεί δηλαδή το Ευαγγέλιο του σε όλη την ανθρωπότητα και σε όλα τα έθνη. Επείγει οι Επίσκοποι, οι ιερείς, οι θεολόγοι και όλοι που έχουν βαπτιστεί στο όνομα της Αγίας Τριάδος να εργαστούν για να προστατέψουν όλη την ανθρωπότητα από τα σύγχρονα ψεύδη της Νέας Τάξης και της υποταγμένης σε αυτήν οικονομίας, τεχνολογίας και επιστήμης.

VI. Ο Χριστός υποσχέθηκε ότι θα έρθει μετά πλήρους δόξης και δυνάμεως να κρίνει και να ολοκληρώσει την ιστορία του κτιστού κόσμου, ενώνοντάς τον με την Άκτιστο Αγία Τριάδα. Γι' αυτό κάθε παγκοσμιοποίηση που δεν γίνεται στο όνομα του Χριστού, υπηρετεί κατ' ουσίαν το αντίχριστο πνεύμα που μισεί τον άνθρωπο και τον Χριστό.

VII. Ο Ελληνισμός ως ελληνικό έθνος σώθηκε και επιβίωσε μέχρι σήμερα από κάθε μορφή ισλαμοποίησης, αφελληνοποίησης, απο-ορθοδοξοποίησης και δυτικοποίησής του, μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Ομοίως, κάθε Ορθόδοξο έθνος, όπως το ρωσικό, το σερβικό και ούτω καθεξής, άντεξε στους εξωτερικούς κινδύνους χάρη στην αφομοίωσή του μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

VIII. Το ελληνικό έθνος μαζί και όλα τα Ορθόδοξα έθνη οφείλουν να εργαστούν και να συνεργαστούν για την Ορθόδοξη παγκοσμιοποίηση και Ορθοδοξοποίηση όλου του κόσμου ως του μόνου δρόμου για την ειρήνευση και τη δημοκρατική, ελεύθερη, ειρηνική και συνεργατική συμβίωση όλων των λαών και όλων των ανθρώπων της γης.

Βιβλιογραφία

- Αναγνωστόπουλος, π. Γεώργιος, *Χριστός, Αγία Τριάδα, Εκκλησία στον 21ο αιώνα: τα δόγματα αλλάζουν;*, Αντίφωνο, 2018: <https://antifono.gr/χριστος-αγια-τριαδα-εκκλησια-στον-21οα/>
- Γιανναράς, Χρήστος, *Ορθοδοξία και Δύση στη Νεότερη Ελλάδα*, Αθήνα: Δόμος, 2006.
- *Αλήθεια και Ενότητα της Εκκλησίας*, Αθήνα, Εκδόσεις Γρηγόρη, 1997.
- Γιέφτις, Αθανάσιος, *Χριστός, Αρχή και Τέλος*, Αθήνα: Ίδρυμα Γουλανδρή Χορν, 1983.
- Γοντικάκης, π. Βασίλειος, *Εισοδικόν: Στοιχεία λειτουργικής βίωσης του Μυστηρίου της ενότητας μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία*, Ι.Μ. Σταυρονικήτα, Άγιον Όρος: 1987.
- Ζηζιούλας, Ιωάννης (Μητροπολίτης Περγάμου), *Από τό προσωπεϊον εις τό πρόσωπον: Η συμβολή τῆς πατερικῆς θεολογίας εις τήν ἔννοιαν τοῦ προσώπου*, Συλλογικός Τόμος: “Χαριστήρια εις τιμήν του Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος Μελίτωνος”, Θεσσαλονίκη: Πατριαρχικό Ίδρυμα Πατερικών Μελετών, 1977, σσ. 286-323.
- *Πανεπιστημιακές Παραδόσεις Ορθόδοξης Δογματικής (1984-1992)*, διαθέσιμο ηλεκτρονικά: <https://www.oodegr.com/oode/dogmat1/perieh.htm>
- *Έργα*, Αθήνα: Εκδόσεις Δόμος, 2016.
- Κυριαζόπουλος, Σπυρίδων Δ., *Η Καταγωγή του Τεχνικού Πνεύματος*, Αθήνα: 1966.
- *Προλεγόμενα εις την Ερώτησιν Περί Θεού*, Αθήνα: Εκδόσεις Γρηγόρη, 2000.
- Λόσκι, Βλαδίμηρος, *Η Μυστική Θεολογία της Ανατολικής Εκκλησίας*, Θεσσαλονίκη: 2007.
- *Η Θέα του Θεού*, Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ρηγόπουλος, 1973.
- Μεταλληνός, π. Γεώργιος Δ, *Ελληνισμός και Ορθοδοξία*, Εκδόσεις Τήνος, 2000.
- *Παράδοση και Αλλοτρίωση*, Αθήνα: Δόμος, 2000.
- Μπούλοβιτς, Ειρηναίος, *Το Μυστήριο της εν τη Αγία Τριάδι Διακρίσεως της Θείας Ουσίας της Θείας Ενέργειας κατά τον Άγιον Μάρκον Εφέσου τον Ευγενικό*, Ανάλεκτα Βλατάδων 39, Θεσσαλονίκη: Πατριαρχικόν Ίδρυμα Πατερικών Μελετών, 1983.
- Παύλος, Γεώργιος Π., *Γεωπολιτική της Ρωμανίας και Πολιτειολογία της Ρωμησοσύνης*, Εκδόσεις Λόγιος, 2020.
- *Η Ορθόδοξη θεολογία και η Κρίση της Ιστορίας*, Πεμπτουσία, 2018: <https://www.pemptousia.gr/2018/10/i-orthodoxi-theologia-ke-i-krisi-tis-istorias/>
- *Σκέψεις περί της Ορθοδόξου Εκκλησίας, των Επισκόπων της και του Οικουμενισμού, εν όψει της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου 2016 μ.Χ.*, Ρομφαία, 2016: <https://www.romfea.gr/pneumatika/9044-skepseis-peri-tis-orthodojou-ekklisias-ton-episkopon-tis-kai-tou-oikoumenismou-en-opsei-tis-agias-sunodou>
- Πόποβιτς, Άγ. Ιουστίνος, *Ορθόδοξος Εκκλησία και Οικουμενισμός*, Ορθόδοξη Κυψέλη, 1974.
- Ράντοβιτς, Αμφιλόχιος, *Το Μυστήριο της Αγίας Τριάδος κατά τον Άγιον Γρηγόριον Παλαμάν*, Ανάλεκτα Βλατάδων 16, Θεσσαλονίκη: Πατριαρχικόν Ίδρυμα Πατερικών Μελετών, 1973.
- Ρωμανίδης, π. Ιωάννης Σ., *Ρωμησοσύνη Ρωμανία Ρούμελη*, Θεσσαλονίκη: Πουρναράς, 2002.
- *Το Προπατορικόν Αμάρτημα*, Θεσσαλονίκη: Πουρναράς, 2010.
- *Πατερική Θεολογία*, Εκδόσεις Παρακαταθήκη, 2004.
- Φλωρόφσκι, π. Γεώργιος, *Δημιουργία και Απολύτρωση*, Θεσσαλονίκη: Πουρναράς, 2008.
- *Οι Ανατολικοί Πατέρες του 4^{ου} αιώνα*, Θεσσαλονίκη: Πουρναράς, 1991.